

A.

1216

11.

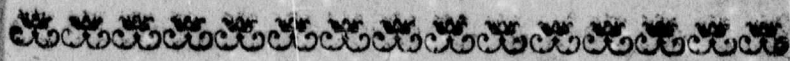
Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19.1)

jam non modo pudori, probitati, virtuti, rectis studiis, bonis artibus, sed omnino libertati ac salutem non me Hercule quenuquam audiui hoc gravissimo & pestilentissimo anno adolescentulum, aut puerum mortuum, qui mihi non a Diis immortalibus ereptus ex his miseriis, atque iniquissima conditione vitæ videretur. Quare si tibi hoc unum detrahi potest, ne quid is, quod amasti, mali putes contigisse, permultum erit, ex incero tuo diminutum. Relinquetur enim simplex illa jam cura doloris tui, quæ non cum illis communicabitur, sed ad te ipsum proprie referetur, in qua non jam est gravitatis ac sapientiæ tuæ, quam tu à puero præstitisti, ferre immoderatus casum incommodorum tuorum, qui sit ab eorum, quos dilexeris, miseria, maloque se junctus. Etenim cum semper te & privatis rebus, & publicis præstitisti, tuenda tibi ut sit gravitas, & constantiæ inserviendum. Nam quod allatura est ipsa diturnitas, quæ maximos luctus vetustate tollit, id nos præripere consilio, prudentiæque debemus. Etenim si nulla unquam fuit, liberis amissis, tam imbecilli mulier animo, quæ non aliquando lugendi modum fecerit: certo nos, quod est dies allatura, id consilio anteferre debemus, neque expectare temporis medicinam quam repræsentare nobis ratione possumus. His ego litteris si quid profecissem, existimabam, optandum quiddam me esse assecutum, si minus forte valuissent, officio tamen esse functum benevolentissimi, atque amicissimi: quem me tibi & fuisse semper existimes velim, & futurum esse confidas, Vale.

FINIS.

RUDIMENTA
LINGUÆ
GRÆCÆ,
Ex Primo Libro Institutio-
num
JACOBI GRE-
TSERI
Societat. JESU.

TRNAVIAE,
Typis Acad. per Joann. Adam. Friedl.

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19j)

EPIGRAMMA.
AD STUDIOSUM
ADOLESCENTEM.

EXilem cernis librum, sed spernere noli:
Sunt quia non parvæ, quas tibi spon-
det, opes.

Hellada promittit totam, gazasque repostas
Argolicæ linguæ, si accipere ipse velis.
Abnuis? es fatuus: renuis? piger: expetis? aude:
Dona labor solus tam tibi larga dabit.
Sed duraturum noctesque diesque laborem
Quis tolerare potest? quis? nisi solus amor.

AD LECTOREM.

EXcerptimus hæc Rudimenta Græcæ linguæ,
ex primo Institutionum libro, pro secunda &
tertia Grammatices Schola. Nuda ferè, &
tamen integra propemodum ubique paradigmata
proposuimus, omissis plerumquè formandorum ca-
suum temporumque præceptionibus, quia secundæ
classis Auditores satis superq; præstiterint, si antequàm
ad Syntaxeos Scholam gradum faciunt, memoriâ te-
neant, quæ in hoc libello traduntur; discipuli verò
Rudimentorum omnes officii sui partes explebunt,
si accuratè legere Græcos characteres, pingere, & no-
mina per casus inflectere condiscant. Ut autem Ty-
ronibus materia suppetat, in qua legenda, & relegen-
da se se exerceant, adjecimus, sub finem hujus Epi-
tomes, Catechesin Christianam cum hymnis nonnul-
lis, itemque Catonæ Græco-latino, in quibus sat ma-
nifesta diligentia, & profectus sui documenta edere
poterunt. Quòd si qui ex melioris ingenii adole-
scentulis ad conjugationes quoque barytonas pro-
grediantur, nè illi certissimam sibi viam ad Græciam
munient, & ad superiores classes proveci, pedem,
difficultate territi, minimè referent, sed perceptâ jam
linguæ Græcæ dulcedine illecti, & sponte suâ, &
alacres Magistri ad laudem & decus præeuntis ve-
stigia insequentur Græcâ olim, & Latîâ laureâ de-
cori, quæ eò erit amabilior, quò magis etiam exor-
nabitur pietate, & morum bonitate, cui studiosus
juvenis non segnîus, quàm ipsis liberalium artium
disciplinis operam navabit, si verè doctus
fieri velit.

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

INDEX CAPITUM HUIUS

EPITOMES.

CAPUT I.

De literis, & ratione legendi.

CAPUT II.

De partibus orationis apud Græcos, & primum de articulo.

CAPUT III.

De nomine, & declinationibus simplicibus.

CAPUT IV.

De declinationibus contractis.

CAPUT V.

De formationibus adjectivorum.

CAPUT VI.

De gradibus comparationis.

CAPUT VII.

De Pronomine.

CAPUT VIII.

De Conjugationibus barytonis.

CAPUT IX.

De Conjugationibus circumflexis.

CAPUT X.

De verbis in M I.

CAPUT XI.

De Adverbio, Præpositione, & Conjunctione.

CAPUT XII.

Continens Catechesin Christianam, & Hymnos, cum Catone Græco-latino.

CAPUT XIII.

Continens abbrevationes pro ratione legendi.

⌘ (I) ⌘ CAPUT PRIMUM. DE LITERIS, ET RATIONE LEGENDI.

Literas habent Græci viginti quatuor, quarum figuras, nomina, potestatesque subiecta tabula ostendit.

Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β	βῆτα	Vita	u, b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἔψιλόν	Epsilon	e tenue
Ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η	ἦτα	ita	i
Θ θ	θῆτα	Thita	th
Ι ι	ιώτα	Jota	j
Κ κ	κάππα	Cappa	c, k
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ἔξι	Xi	x
Ο ο	ὀμικρόν	Omicron	o parvum
Π π	πί	Pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ	σίγμα	Sigma	f
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὕψιλόν	Ypsilon	y tenue
		Α α	⌘⌘

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

φφφ	φ̃	Phi	ph
χχ	χ̃	Chi	ch
ψψ	ψ̃	Psi	ps
ωω	ω̃ μέγα	Omega	O magnum

Ex his septem sunt Vocales: α, ε, η, ι, ο, υ, ω,
Reliquæ septendecim Consonantes.

DIVISIO VOCALIUM.

Longæ sunt, η, ω,

Breves, ε, ο.

Ancipites, α, ι, υ.

Ex his Vocalibus fiunt diphthongi duo-
decim: Quarum sex dicuntur propriae, αι,
αυ, ει, ευ, οι, ου. Sex impropriae, αη, ωη, ηυ, υι, ωυ.

Utraque Vocalis diphthongi per se sylla-
bam efficit, cum posterior duobus supernè
Punctulis notatur π̃αι̃ς, puer ε̃υ̃φ̃ων̃. Sonorus

DIVISIO CONSONANTIUM.

Consonantes sunt duplices: Mutæ, & se-
mivocales: & literæ.

Mutæ dividuntur in	Tenues, π, κ, τ.
	Medias, β, γ, δ.
	Aspiratas, φ, χ, θ.

Semivocales dividuntur in liquidas, seu
immutabiles, λ, μ, ν, ρ. Et in duplices ζξ, ψ, sic
dictas, quod duabus aliis consonantibus æ-
quivalent.

Valent

ζ δς, vel, ut quidam, σ δ.
Valent autem ξ, κς, γς, χς.
ψ, πς, βς, φς.

r Ante γ, ξ, χ, sonat ut, v. ἀγγελος Angel-
lus, λύγξ, lynx, singultus, vel lynx fera, ἐγ-
χος, enchos, hasta. Idem fit, cum γ ante κ,
ponitur sed ipsum κ induit tum sonum τξ γ,
πέφαιγκα, pephanga, ἀφαίνω, appareo.

DE ACCENTIBUS.

AD rationem legendi spectat quoque
accentus, qui triplex est.

Acutus, θεός, λόγος, τύπτοιμα.

Gravis, πμη.

Circumflexus, μέσα, πια̃.

Hic loco præceptoris erit, pueris Alpha-
betariis figuras accentum in tabula depingere
sic enim citius, quam multis, & longis defini-
tionibus rationem accentuum discant, cum,
quæ sunt oculis subjecta fidelibus, acrius irri-
tent animum, quam quæ per aures demissa.

Illud etiam monebit, in legendo semper ac-
centus rationem haberi, quod ostendere lice-
bit exemplis Germanicæ linguæ, quæ & ipsa
non quantitatem, sed accentum in lectione
& pronuntiatione spectat.

Præterea diligentem operam dabit, ut pue-
ri rectè pronuntiare discant, tam ipsas Græ-

A 4

cas

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

cas literas seperatim, quam inter se conjunctas, Recta autem pronuntiatio illa centeri debet, quam hodie Græci docti usurpant (cum veterem illam, & genuinam restituere non liceat) & quam, quod ad literas quidem extra syllabarum compositionem attinet, demonstrat tabula Alphabetaria superius proposita.

DE SPIRITIBUS.

Spiritus du- Asper, sive densus: ἄμα, simul. plex est Lenis, sive tenuis: ἐγὼ, ego.

Locus spirituum est vocalis, aut diphthongus initio dictionis, itemque consonans, quæ in principio vocabuli aspiratur, ῥωμη ῥobur: in medio autem, si duplicetur, priori loco lenem, posteriori asperum spiritum habet, πῶρῶ procul, ἄρῶς, infirmus.

DE APOSTROPHO.

Postrophus est nota rejectæ, & elisæ vocalis brevis, aut diphthongi, cum sequens dictio à vocali, aut diphthongo inchoatur.

Eliduntur ex vocalibus, ε, ο, item α, & ι, cum corripiuntur, πάντ' ἔλεγον omnia dicebant.

Ex diphthongis, αι, & οι, βέλομαι, ἐγὼ, volo ego, pro βέλομαι ἐγὼ ὅμι' ἐγὼ, pro ἄιμοι ἐγὼ, heu mihi:

mihi: Illæ enim diphthongi habentur breves in accentibus.

Quod si vocalis, aut diphthongus sequentis dictionis aspiretur, tunc tenuis præcedens mutatur in aspiratam, ἀφ' ἑ, pro ἀπὸ ἑ, à quo: νύχθ' ὄλην pro νύκτ' ὄλην, totam noctem.

CAPUT II.

DE PARTIBUS ORATIONIS

apud Græcos, & primum de Articulo.

Partes orationis apud Græcos sunt octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Præpositio, Conjunctio.

Casus quinque. Rectus, seu Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus, Ablativo carent Græci.

Numeri tres: Singularis, Dualis, Pluralis. Duali utimur, cum de duobus sermo est, quamvis id non semper observetur.

In Duali eadem est Nominativi, & Accusativi, & vocativi vox, & terminatio, itidemque Genitivi, & Dativi. Et in Plurali Vocativus semper est similis Nominativo.

DE ARTICULO.

Articulorum alius est præpositivus, qui

As

præ-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

6

DE ARTICULO.

præter cœtera officia declinandis nominibus præponitur, ut apud Latinos hic, hæc, hoc.

Alius est subiectivus, qui vocabulis subiungitur, ut Relativum, qui, quæ, quod, cui etiam respondet.

Carent articuli Vocativo, cuius vicem explet ad verbum vocandi ω̄.

DECLINATIO PRÆPOSITIVI.

Articuli Masculini.

Mascul. Sing. Nom. ὁ Gen. τοῦ Dat. τῷ. Accus. τὸν Vocat. ω̄.

Dual. Nom. & Accus. τῶ Gen. & Dat. τοῖν Voc. ω̄.

Plur. Nom. οἱ Gen. τῶν Dat. τοῖς Accus. τούς Voc. ω̄.

DECLINATIO FOEMININI.

Fœm. Sing. Nom. ἡ Gen. τῆς Dat. τῇ. Accus. τήν Voc. ω̄.

Dual. Nom. & Accus. ταῖ Gen. & Dat. ταῖν Voc. ω̄.

Plur. Nom. αἱ Gen. τῶν Dat. ταῖς Accus. τὰς Voc. ω̄.

DECLINATIO NEUTRI.

Neut. Sing. Nom. τὸ Gen. τοῦ Dat. τῷ. Accus. τὸ Voc. ω̄.

Dual. Nom. & Accus. τῶ Gen. & Dat. τοῖν Vocat. ω̄.

Plur. N. τὰ Gen. τῶν Dat. τοῖς Acc. τὰ Voc. ω̄.

DE ARTICULO.

7

Sic declinantur quoque Composita. ὁδὸς, ἡδὸς, τὸδὸς, ὄγος, ἡγος, πῶγος.

Declinatio huius articuli diligenter est memoriæ mandanda, & à studiosis Adolescentulis sæpius etiam propriâ manu describenda; ut literarum & accentuum discrimina eò melius notent. Inde enim non tantum articuli subiectivi, sed etiam nomium primæ & secundæ, & tertiæ declinationis simplicium inflexio pendet. Nam λόγος, verbi gratiâ, eandem in omnibus obliquis terminationem habet, quam articulus præpositivus masculinus; πῆλ, quam fœmininus, & cum articulo fœminino conveniunt saltem iu duali, & plurali nomina secundæ simplicium. Quâ convenientiâ, & similitudine animadversâ facilius multò dicentur, & memoriâ retinebuntur sequentium declinationum paradigmata.

DECLINATIO ARTICULI

Subiectivi Masculini.

Mascul. Sing. Nom. ὁς Gen. οῦ Dat. ᾧ. Accus. ὄν.

Dual. Nom. & Accus. ὧ Gen. & Dat. οῖν.

Plur. Nom. οἱ Gen. ὧν Dat. οῖς Accus. ὄς.

DECLINATIO FOEMININI.

Fœm. Sing. Nom. ἡ Gen. ἧς Dat. ἡ̄ Accusativo ἡ̄.

Dual.

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19j)

8 DE PRIMA DECLINATIONE.

Dual. Nom. & Accus. *αι*, Gen. & Dat. *αιν*.
Plur. Nom. *αι* Gen. *ων* Dat. *αις* Accus. *αις*
DECLINATIO NEUTRI.

Neut. Sing. Nom. *ο* Gen. *ου* Dat. *ου* Acc. *ου*
Dual. Nom. & Accus. *ω*, Gen. Dat. *ων*.
Plural. Nom. *α* Gen. *ων* Dat. *οις* Accus. *α*

Eodem modo inflectuntur Composita hujus articuli: *οσπερ, ηπερ, οσπερ* qui, quæ, quod.

CAPUT III.

DE NOMINE, & DECLINATIONIBUS simplicibus.

DEclinationes dividuntur in simplices, & contractas.

Simplicium sunt quinque, sicut & contractarum, de quibus infra.

Cum in declinationibus necessario interdum mutanda sit accentuum sedes, & quod hinc sequitur vocabulorum pronuntiatio, obiter, & rudi Minervâ instruet Magister tyrones, quâ ratione id fiat, ne malè pronuntiare flectendo consuecant. Tribus autem verbis explicare & in tabula quoque monstrare poterit, quæ sint voces oxytonæ, paroxytonæ aut proparoxytonæ. Et in oxytonis quidem vix est difficultas. De reliquis has posset tradere regulas.

I. Geni-

DE PRIMA DECLINATIONE 9

I. Genitivus pluralis primæ declinationis semper circumflectitur. Quod etiam fit in secunda, exceptis fœminis adjectivi à proparoxytonis in *ος*, ut *αγιου, αγια, αγιον*, Sanctus. De quibus in Grammatica.

II. Proparoxytona tertiæ, ut *ανθρωπος*, homo *φρονιμου*, prudens, habent accentum in penultima in genitivo, & dativo singulari, in toto duali, & in genitivo, dativo, & accusativo plurali: quod etiam de proparoxytonis secundæ intelligendum est, excepto genitivo plurali, qui circumflectitur. Paroxytona autem tertiæ nusquam mutant accentum, ut nec paroxytona secundæ, & primæ, nisi quod in genitivo plurali circumflectantur.

III. In quinta trahitur accentus ad penultimam in genitivo duali, & plurali, si nominativus singularis habuerit accentum in penultima, aut antepenultima, ut *αντραξ*, carbis, *των αντρακων, των αντρακων*.

PRIMA DECLINATIO.

Continet hæc tantum masculina in *ος*, & *ης*, *ο αιεις*. *Aeneas*, *ο προφητης*. **Propheta.**

Paradigma in *As*.

Sing. Nom. *ο αιεις*, Gen. *της αιεις* Dat. *τη αιεια*, Accus. *τον αιειαν*, Voc. *ω αιεια*.

Dual

Régi nyjontatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19.1)

IO DE PRIMA DECLINATIONE.

Dual. Nom. & Accus. τῶ ἀινείᾳ, Gen. & Dat. τῶν ἀινείαιν, Voc. ὦ ἀινείᾳ.

Plur. Nom. οἱ ἀινείαι, Gen. τῶν ἀινείων Dat. τοῖς ἀινείαις, Accus. τὰς ἀινείας Voc. ὦ ἀινείαι.

Paradigma in ης.

Sing. Nom. ὁ προφήτης, Gen. τῆ προφήτη, Dat. τῷ προφήτῃ, Accus. τὸν προφήτην, Voc. ὦ προφήτα.

Dual. Nom. & Accus. τῶ προφήτα. Gen. & Dat. τοῖν προφήταιν, Voc. ὦ προφήται

Plur. Nom. οἱ προφῆται, Gen. τῶν προφητῶν Dat. τοῖς προφήταις. Accus. τὰς προφήτας. Voc. ὦ προφῆται.

Vocativus nominum in as habet a in ης, η. Excipiuntur nomina in ῆς, & τῆς, & composita à verbis μετρώ, metior; πωλώ, vendo: ἴριβω, tero, quæ vocativum in a formant ὁ λοξότης, jaculator ὦ λοξότα ὁ ἰσπότης eques ὦ ἰσπότα ὁ ποιητής, poeta ὦ ποιητῆ: ὁ κυνώπης impudens ὦ κυνώπα, ὁ γλαυκώπης, glaucos habens ὦ γλαυκῶπα ὁ γεωμέτρης, ὦ γεωμέτρα, Geometra, mensor terræ, ὁ βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπώλα, librorum venditor, ὁ παιδοδότης, ὦ παιδοδότης, pædotriba, qui pueris exercendis præest.

SECUNDA DECLINATIO.

Habet fæminina, in ᾱ & η, ἡ μέσα, Musa ἡ ἱμεῖ, honor. Para-

DE SECUNDA DECLINATIONE. II

Paradigma in a

Sing. Nom. ἡ μέσα Gen. τῆς μέσης, Dat. τῇ μέσῃ Accus. τὴν μέσαιν Voc. ὦ μέσαι.

Dual. Nom. & Accus. τὰ μέσαι. Gen. & Dat. ταῖν μέσαιν. Voc. ὦ μέσαι.

Plur. Nom. αἱ μέσαι Gen. τῶν μεσῶν Dat. ταῖς μέσαις Accus. τὰς μέσας Voc. ὦ μέσαι.

Sing. Nom. ἡ πμῆ Gen. τῆς πμῆς Dat. τῇ πμῇ Accus. τὴν πμῆν Voc. ὦ πμῆ.

Dual. Nom. & Accus. τὰ πμαί Gen. & Dat. ταῖν πμαῖν Voc. ὦ πμαί.

Plur. Nom. αἱ πμαί Gen. τῶν πμῶν Dat. ταῖς πμῶν Accus. τὰς πμαῖς Voc. ὦ πμαῖ.

Fi nita in σα, θα, εα, & a purum, hoc est, quæ antea habent vocalem aut diphthongum retinent a in toto singulari, ut λήδα, λήδας, λήδα, Leda. μάρθα, μάρθας, μάρθα, Martha. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα, dies Φιλία, Φιλίας, Φιλία, amicitia.

His adde, ἀθλιᾶ, ναυσικᾶ, μινᾶ, contracta ex ἀθλιᾶα, ναυσικᾶα, μινᾶα, Minerva, Nautica, mina.

TERTIA DECLINATIO.

Complectitur masculina, fæminina, & communia in ος: & neutra in ον: & quædam in ο: ὁ λόγος, sermo, oratio, ὁ ἀνδρωτῶν, homo, ἡ νόσος, morbus, ὁ καιρὸν.

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19j)

12 DE TERTIA DECLINATIONE.

ὄν, asinus, ὁ καὶ ἡ χρησίμη, utilis: ὁ καὶ ἡ φρόνιμη, prudens τὸ ξύλον, lignum.

Paradigma Masculini.

Sing. Nom. ὁ λόγος. Gen. τῆς λέξε. Dat. τῷ λόγῳ, Accus. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Accus. τὰ λόγια, Gen. & Dat. τοῖν λόγοι. Voc. ὦ λόγοι.

Plur. Nom. οἱ λόγοι. Gen. τῶν λόγων Dat. τοῖς λόγοις. Accus. τὰς λέξεις Voc. ὦ λόγοι.

Paradigma Foeminini.

Sing. Nom. ἡ νόσος. Gen. τῆς νόσου Dat. τῇ νόσῳ. Accus. τὴν νόσον. Voc. ὦ νόσε,

Dual. Nom. & Accus. τὰ νόσα. Gen. & Dat. ταῖν νόσιν. Voc. ὦ νόσω.

Plur. Nom. αἱ νόσοι. Gen. τῶν νόσων. Dat. ταῖς νόσοις. Accus. τὰς νόσους. Voc. ὦ νόσοι.

Eodem modo declinatur. ὁ καὶ ἡ χρησίμη.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ ξύλον. Gen. τοῦ ξύλου. Dat. τῷ ξύλῳ. Accus. τὸ ξύλον. Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Accus. τὰ ξύλα. Gen. & Dat. τοῖν ξύλοι. Voc. ὦ ξύλα.

Plur. Nom. τὰ ξύλα. Gen. τῶν ξύλων. Dat. τοῖς ξύλοις. Accus. τὰ ξύλα. Voc. ὦ ξύλα.

Neutra in o hujus declinationis hæc sunt ex omnibus ἄλλο, aliud. τῆλικῶτο, tantum, πῶτο, ale, πῶτο. tantum. Ex pronomi- nibus

DE QUARTA DECLINATIONE.

nibus, τῶτο, hoc ἐκείνο, illud αὐτὸ, ipsum.

Ex articulis τὸ καὶ ὁ.

QUARTA DECLINATIO.

Atticorum hæc est propria. Eadem continet genera, quæ tertia, habetque terminationes ως, & ων, ῥιμέλεως, Mene- laus, ἡ ἄλως, area, halo: ὁ, καὶ ἡ εὐχως, καὶ τὸ εὐχων, fertilis & fertile.

Paradigma Masculini generis.

Sing. Nom. ὁ ῥιμέλεω. Gen. τῆς ῥιμέλει. Dat. τῷ ῥιμέλει. Accus. τὸν ῥιμέλεω. Voc. ὦ ῥιμέλεω.

Dual. Nom. & Accus. τὸ ῥιμέλει. Gen. & Dat. τοῖν ῥιμέλει. Voc. ὦ ῥιμέλει.

Plur. Nom. οἱ ῥιμέλει. Gen. τῶν ῥιμέλει. Dat. τοῖς ῥιμέλει. Accus. τὰς ῥιμέλει. Voc. ὦ ῥιμέλει.

Paradigma Foeminini.

Sing. Nom. ἡ ἄλω. Gen. τῆς ἄλω. Dat. τῇ ἄλῳ. Accus. τὴν ἄλω. Voc. ὦ ἄλω.

In duali, & plurali sicut ῥιμέλεως.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ εὐχων. Gen. τοῦ εὐχων. Dat. τῷ εὐχῳ. Accus. τὸ εὐχων. Voc. ὦ εὐχων.

Dual. Nom. & Accus. τὰ εὐχων. Gen. & Dat. τοῖν εὐχων. Voc. ὦ εὐχων.

Plur. Nom. τὰ εὐχων. Gen. τῶν εὐχων. Dat. τοῖς εὐχων. Accus. τὰ εὐχων. Voc. ὦ εὐχων.

B

Quin-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.197)

DE QUINTA
QUINTA DECLINATIO.

Complectitur hæc declinatio omnia genera. ejus nominativus exit.

Vel in	Vocalem	}	a, τὸ σῶμα, Corpus.
			i, τὸ μέλι, Mel.
			υ, τὸ δόρυ, Hasta.
Vel in	consonantem	}	ω, ἡ λητώ, Latona.
			ξ, ὁ κόραξ, Corvus
			ψ, ὁ κύκλωψ, Cyclops.
			ν, ὁ ἕλλη, Græcus.
			ρ, ὁ μάκαρ, Beatus,
			σ, ἡ λαμπάς, Lampas.

Paradigma Masculini.

Sing. Nom. ὁ πῆν Titan. Gen. τῆ πῆν
 Dat. τῷ πῆνι. Accus. τὸν πῆνα. Voc. ὦ πῆν
 Dual. Nom. & Accus. τῶ πῆνε. Gen. &
 Dat. τοῖν πῆνοι Voc. ὦ πῆνε.
 Plur. Nom. οἱ πῆνες. Gen. τῶν πῆνων Dat.
 τοῖς πῆσι. Accus. τῆς πῆνας. Voc. ὦ πῆνες.

Paradigma Fœminini.

Sing. Nom. ἡ λαμπάς Gen. τῆς λαμπάδος
 Dat. τῇ λαμπάδι. Accus. τὴν λαμπάδα Voc. ὦ
 λαμπάς.
 Dual. Nom. & Accus. τὰ λαμπάδε. Gen.
 & Dat. ταῖν λαμπάδων. Voc. ὦ λαμπάδε.
 Plur. Nom. αἱ λαμπάδες. Gen. τῶν λαμπάδων
 Dat. ταῖς λαμπάσι. Accus. τὰς λαμπάδας Voc. ὦ
 λαμπάδες.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τῆ σῶματος.
 Dat. τῷ σῶματι, Accus. τὸ σῶμα Voc. ὦ σῶμα.
 Dual. Nom. & Accus. τῶ σῶματι, Gen. &
 Dat. τοῖν σῶματον, Voc. ὦ σῶματι.
 Plur. Nom. τὰ σῶματα, Gen. τῶν σῶματων,
 Dat. τοῖς σῶμασι, Accus. τὰ σῶματα, Voc. ὦ
 σῶματα.

DE ACCUSATIVO.

Accusativus desinit in a

Excipe gravitona in is & us declinata pure; quæ faciunt Accusativum in ν, ὁ ὄφιν, ὁ βότρης, botrus, racemus, βότρη, τὸ βότρυ.

Sic γραῦς, anus ναῦς, navis, βῆς, bos, γραῦν, ναῦν, βῆν, γαῖον, βόα.

Declinata verò non pure, in ν, & a exeunt, ἡ ἔρις, contentio, ἔριδος, τὴν ἔριν, & ἔριδα, ὁ νέηλος, advena: νεηλυδος, τὸν νέηλον, & νεηλυδα.

DE VOCATIVO.

Vocativus similis est nominativo.

I. Excipiuntur flexa per ντ, quæ ablatο τ, faciunt Vocativum, ὁ αἶας, Ajax, αἶαντος, ὦ αἶαν, ὁ λέων, λέοντος, ὦ λέων, leo.

II. Adjectiva in λυ & εις, quorum neutrum in εν exit, ea enim faciunt Vocativum

Régi nyjontatványok, Univ. kn. Bratislava
(305-191)

quoque per εν, ο κή ή ήρω, tener, τή ήρεν, ω ήρεν, ο χαρις, gratiosus, τή χαριεν, ω χαριεν, & χαρις.

III. Gravitona in ης, quæ in Vocativo faciunt ες, ή μήτηρ, mater, ω μήτηρ. Sic acuta quatuor, ο πατήρ, pater: ο δαήρ, levir: άνήρ, vir: σωτήρ, Salvator: tono retracto, ω πάτερ, θάερ, άνερ, σωτήρ.

IV. Desinentia in ες, & υς, item gravitona in ις, & υς, quæ rejiciunt σ, βασιλευς, rex, ω βασιλεύ, ω όφι, ω βότρυ. Quibus adde πῆις, puer, ω παῖ. Hæc tamen duo πῆς, pes, οδύς, dens, retinent suum sigma.

DATIVUS PLURALIS.

Dativus pluralis fit à singulari, posito σ ante ultimum jota, & rejectis δ, θ, ν, τ, si in singulari ante illud jota occurrunt, ή λαμπῆς, τή λαμπῆδι, πῆς λαμπῆσι.

Quæ in singulari habent οντι, in plurali habent υσι, quæ verò εντι, εισι, ο λέων, λείοντι, λέεσι, τυφθῆς, τυφθῆντι, τυφθῆσι.

Finite in ξ, ψ, aut diphthongum habentia ante σ, dativum pluralem formant assumpto jota, ο κόραξ, corvus, κόραξι: ο άραψ, άραψι arabs: βασιλευς, rex, βασιλευσι.

Quæ syncopen patiuntur, dativum formant in ασι, ο πατήρ, pater, πατήρσ, πατρός, πατρί.

πῆρι, πατράσι, ή μήτηρ, mater, μητήρσ, μητρός, μητρί, μητράσι: ο άνήρ, vir, άνήρσ, άνδρός, άνδρί, άνδράσι.

CAPUT IV. DE CONTRACTIS DECLINATIONIBUS.

Quinq; sunt Declinationes contractæ Prima continet Masculina, Fœminina, & communia in ης, & neutra in ες, & ος: ο δημοδένης, Demosthenes: ή τερέρης, triremis, ο κή ή άληθῆς, verus, & vera, τή άληθῆς, verum: τή τῆσ, murus.

Paradigma Masculini.

Sing. Nom. ο δημοδένης. Gen. τῆ δημοδένῆσ. Dat. τῷ δημοδένει, δημοδένει. Accus. τον δημοδένα, δημοδένη, Voc. ω δημοδένες.

Dual. Nom. & Accus. τῷ δημοδένει, δημοδένει, Gen. & Dat. τῶν δημοδένειν, δημοδένειν, Voc. ω δημοδένεε, δημοδένη.

Plur. Nom. οι δημοδένες, δημοδένας. Gen. τῶν δημοδένειν, δημοδένων. Dat. τῆς δημοδένεσι. Accus. τῆς δημοδένας, δημοδένας. Voc. ω δημοδένεες, δημοδένας.

SIC

Sing. Nom. ο, κή ή άληθῆς, Gen. τῆ, κή ή άληθῆσ, άληθῆς. Dat. τῷ, κή τή άληθεί, άληθεί. Accus. τῆν, κή τῶν άληθεία, άληθεί. Voc. ω άληθῆς.

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19 j)

Dual. Nom. & Pccuf. τῶ, καὶ τῆ ἀληθείε, ἀλη-
θῆ. Gen. & Dat. πῶν, καὶ ταῖν ἀληθείων, ἀληθειῶν.
Voc. ὦ ἀληθείε, ἀληθῆ. In plur. ut δημοφάνης.

P. radig. a Neutri.

Sing. Nom. τὸ τείχος. Gen. τῆς τείχεος, τεί-
χος. Dat. τῷ τείχεϊ, Accuf. τὸ τείχος. Vocat. ὦ
τείχος.

Dual. Nom. & Accuf. τῶ τείχε, τείχη. Gen.
& Dat. πῶν τειχέων, τειχῶν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, τείχη. Gen. τῶν τειχέων,
τειχῶν. Dat. τοῖς τείχεσι. Accuf. τὰ τείχεα, τείχη.
Voc. ὦ τείχεα, τείχη.

SECUNDA DECLINATIO.

EST Masculinorum, & foemininorum,
& communium in ις, neutrorum in ι,
ὄφις, serpens: ἡ πόλις, civitas: ὁ καὶ ἡ νῆπις, jeju-
nus: & jejuna: σῖνηπι, sinapi.

Paradigma Masculini.]

Sing. Nom. ὄφις. Gen. τῆς ὄφιος. Dat. τῷ
ὄφι, ὄφι, Accuf. τὸν ὄφιν. Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom & Accuf. τῶ ὄφι, Gen. & Dat.
πῶν ὄφιοιν. Voc. ὦ ὄφι.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφεις. Gen. τῶν ὄφίων,
Dat. τοῖς ὄφιοι. Accuf. τὰς ὄφιας, ὄφια. Voc. ὦ
ὄφεις, ὄφια.

Sic inflectuntur, & iisdem casibus con-
trahuntur etiam foeminina, & communia.

Para-

Paradigma Neutri.

Plur. Nom. τὰ σῖνηπι. Gen. τῶν σῖνηπι. Dat.
τοῖς σῖνηπι. Accuf. τὰ σῖνηπι. Voc. ὦ σῖνηπι.

Dual. Nom. & Accuf. τῶ σῖνηπι. Gen. &
Dat. πῶν σῖνηπιον. Voc. ὦ σῖνηπι.

Plur. Nom. τὰ σῖνηπια σῖνηπι. Gen. τῶν σῖνη-
πιῶν. Dat. τοῖς σῖνηπιοι. Accuf. τὰ σῖνηπια, σῖνηπι.
Voc. ὦ σῖνηπια, σῖνηπι.

Genitivus Jonicè exit in ε, atticè in
εως, estque etiam usitator in nominibus, &
fit contractio, ut in prima declinatione,
τῶ ὄφει, ὄφει. Dual. τῶ ὄφει, ὄφει. Plur. οἱ, καὶ ὦ
ὄφεις, τὰς ὄφιας, ὄφιας. Reliqui casus non
contrahuntur.

TERTIA DECLINATIO.

CONTINET masculina in εὺς. Contrahun-
tur autem solum in iis casibus, quos
in hoc paradiigmate cernis.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τῆς βασιλέος,
Dat. τῷ βασιλεῖ, βασιλεῖ, Accuf. τὸν βασιλέα,
Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Accuf. τῶ βασιλέε, βασιλεῖ,
Gen. & Dat. πῶν βασιλείων, Voc. ὦ βασιλέε,
βασιλεῖ.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, βασιλεῖς. Gen. τῶν
βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Accuf. τὰς βασι-
λέας, βασιλεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, βασιλεῖς.

B 4

Jonicè

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Dual. Nom. & Pccuf. τῶ, καὶ τὰ ἀληθέε, ἀλη-
θῆ. Gen. & Dat. πῖν, καὶ τῶν ἀληθεῶν, ἀληθεῶν.
Voc. ᾧ ἀληθεε, ἀληθῆ. In plur. ut δημοφένης.

P. radig a N utri.

Sing. Nom. τὸ τείχε. Gen. τῆ τείχε. Voc. τεί-
χε. Dat. τῷ τείχει, Accuf. τὸ τείχε. Vocat. ᾧ
τείχε.

Dual. Nom. & Accuf. τῶ τείχε, τείχη. Gen.
& Dat. πῖν τειχεῶν, τειχοῖν, Voc. ᾧ τείχεε, τείχη.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, τείχη. Gen. τῶν τειχεῶν,
τειχοῶν. Dat. τοῖς τείχεσι. Accuf. τὰ τείχεα, τείχη.
Voc. ᾧ τείχεα, τείχη.

SECUNDA DECLINATIO.

Est Masculinorum, & foemininorum,
& communium in is, neutrorum in i,
ὄφεις, serpens: ἡ πόλις, civitas: ὁ καὶ ἡ νῆσις, jeju-
nus: & jejuna: σίνηπι, sinapi.

Paradigma Masculini.]

Sing. Nom. ὄφεις. Gen. τῆ ὄφι. Dat. τῷ
ὄφι, ὄφι. Accuf. τὸν ὄφιν. Voc. ᾧ ὄφι.

Dual. Nom & Accuf. τῶ ὄφι. Gen. & Dat.
πῖν ὄφιν. Voc. ᾧ ὄφι.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφεις. Gen. τῶν ὄφιν,
Dat. τοῖς ὄφισι. Accuf. τὰς ὄφιας, ὄφεις. Voc. ᾧ
ὄφεις, ὄφεις.

Sic inflectuntur, & iisdem casibus con-
trahuntur etiam foeminina, & communia.

Para-

Paradigma Neutri.

Plur. Nom. τὸ σίνηπι. Gen. τῆ σινήπι. Dat.
τῷ σινήπι, σινύπι. Accuf. τὸ σίνηπι. Voc. ᾧ σίνηπι.

Dual. Nom. & Accuf. τῶ σινήπι. Gen. &
Dat. πῖν σινήπιον. Voc. ᾧ σινήπι.

Plur. Nom. τὰ σινήπια σινήπι. Gen. τῶν σινη-
πίων. Dat. τοῖς σινήπιοι. Accuf. τὰ σινήπια, σινήπι.
Voc. ᾧ σινήπια, σινήπι.

Genitivus Jonicè exit in ε, atticè in
εως, estque etiam usitator in nominibus, &
fit contractio, ut in prima declinatione,
τῷ ὄφει, ὄφει. Dual. τῷ ὄφει, ὄφει. Plur. οἱ, καὶ ᾧ
ὄφεις, τὰς ὄφιας, ὄφεις. Reliqui casus non
contrahuntur.

TERTIA DECLINATIO.

Continet masculina in ες. Contrahun-
tur autem solùm in iis casibus, quos
in hoc paradiigmate cernis.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τῆ βασιλέ. Dat. τῷ
βασιλεί, βασιλεῖ, Accuf. τὸν βασιλέα,
Voc. ᾧ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Accuf. τῶ βασιλέε, βασιλῆ.
Gen. & Dat. πῖν βασιλέων, Voc. ᾧ βασιλέε,
βασιλῆ.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, βασιλεῖς. Gen. τῶν
βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Accuf. τὰς βασι-
λέας, βασιλεῖς, Voc. ᾧ βασιλέες, βασιλεῖς.

B 4

Jonicè

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

DE DECLINAT.

Jonicè ita declinantur.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς. Gen. ὁ βασιλῆος.
Dat. τῷ βασιλεῖ. Accus. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Accus. & Voc. τὼ καὶ ὦ βασιλεῖ.
Gen. & Dat. τῶν βασιλέων.

Plur. Nom. οἱ βασιλεῖς, & sic de reliquis.

QUARTA DECLINATIO.

Duas habet terminationes foemininorum, nempe ᾶ, & ᾶς, ἡ λητῶ, Latona: ἡ αἰδῶς, verecundia pudor.

Paradigma.

Sing. Nom. ἡ λητῶ. Gen. τῆς λητόσ, λητῆς.
Dat. τῇ λητοῖ, λητοῖ. Accus. τὴν λητόα, λητῶ. Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Accus. τὼ λητῶ Gen. & Dat. τῶν λητοῖν. Voc. ὦ λητῶ.

Plur. Nom. αἱ λητοῖ Gen. τῶν λητῶν. Dat. ταῖς λητοῖς. Accus. τὰς λητῆς. Voc. ὦ λητοῖ.

Sing. Nom. ἡ αἰδῶς Gen. τῆς αἰδοσ, αἰδῆς.
Dat. τῇ αἰδοῖ, αἰδοῖ. Accus. τὴν αἰδοα, αἰδῶ Voc. ὦ αἰδοῖ.

In duali & plurali sicut λητῶ.

QUINTA DECLINATIO.

Completitur neutra in ας, τὸ κέρας, cornu: τὸ κρέας, caro.

Sing. Nom. τὸ κέρας. Gen. τοῦ κέρατος, κέρατος.

κέρως, κέρας. Dat. τῷ κέρατι, κέρατι, κέρα. Ac-
cus. τὸ κέρας. Voc. ὦ κέρας.

Duali Nom. & Accus. τῷ κέρατε, κέρατε, κέρα.
Gen. & Dat. τῶν κέρατων, κέρατων, κέρατων. Voc. ὦ κέρατε, κέρατε, κέρα.

Plur. Nom. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρα. Gen. τῶν κέρατων, κέρατων, κέρατων. Dat. τοῖς κέρασι. Ac-
cus. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρα. Voc. ὦ κέρατα, κέρατα, κέρα.

Sicut in latinis Rudimentis tyrones exerceri solent in declinandis vocabulis modò ejusdem declinationis, modò diversarum, ut eò firmitus fines, & terminationes declinationum memoriae commendent: ita in his Graecis Rudimentis jubebuntur interdum simul & conjunctim declinare hæc & similia vocabula, ἡ ἀγαθὴ τύχη, bona fortuna. μεγάλη τιμή, magnus honor: ἀγαθὸς λόγος, bonus sermo, bona oratio: καλὸς ἀνὴρ, pulcher vir honestus: βασιλεὺς κλυτὸς, Rex Illustris: ἀληθὴς, πρῶφητης, verus Propheta: ἅγια πόλις, urbs sancta, alma: τὸ ἅγιον πνεῦμα, Sanctus Spiritus, &c. Exemplis eo modo comparatis, ut jam Declinatio simplex cum contracta; jam simplex cum simplici percurrenda sit; quâ quidem exercitatione vix quidquam est utilius.

Ut autem tyrones habeant exempla, quibus declinandis sese exercent, visum est subicere hæc nomina singularum Declinationum.

Exem-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19j)

Exempla Primæ Declinationis

Ανδρέας, Andreas.	Μαθητής, Discipulus
Ματθίας, Matthias.	Προφήτης, Propheta.
Λυκάς, Lucas. Cras.	Δεσπότης, Dominus.
Πυθαγόρας, Pythago-	πολίτης, Civis.
Βορέας, Boreas ventus	ο ποιητής, Poëta.
Νεανίας, Adolescens.	Κριτής, Judex.
Ταμίης, Quæstor.	Ναύτης, Nauta.
Πάππας, Pater.	ο Φειλέτης, Debitor.
Πάπας, Papa.	Ψάλτης, Cantor.

SECUNDÆ.

Δόξα, Gloria	χολή, Bilis.
Ρίζα, Radix.	Ὄρη, Ira.
Σοφία, Sapientia.	Νίκη, Victoria.
Φιλία, Amicitia.	Τύχη, Fortuna.
Μωρία, Stultitia.	ἡ Ζωή, Vita.
Ἀληθεια, Veritas.	Ψυχή, Anima.
Ευσέβεια, Pietas.	Φωνή, Vox.
Ἀσεβεια, Impietas.	Ειρήνη, Pax.
	Μάχη, Pugna.

TERTIÆ.

βίος, Vita.	Ὀδός, Via.
Πόνος, Labor.	Νῆσος, Insula.
Χρόνος, Tempus.	Δέωπος, Libellus, ta-
Πόλεμος, Bellum.	bula.
οὐρανός, Cælum.	ἡ ῥάβδος, virga, fascis
Νόμος, Lex.	ἡ ῥήφος, Calculus,
	Ὀίνος,

Ὀίνος, Vinum.	Suffragium.
Φιλόσοφος, Amans,	Ἔργον, Opus.
liberorum.	Δένδρον, Arbor.
Ἐμφυχος, Animatus.	ζῶον, Animal.
Φρόνιμος, Prudens.	θηρίον, Bestia.
Ἐνδοξος, Gloriosus.	μέτρον, Mensura.
Σύμμαχος, Socius.	ὄνειρον, Somnium.
Ἀπείθευτος, Indoctus	ὄν, Ovum.

QUARTÆ.

Νικόλεως, Nico-	ἡ Ἔως, Aurora.
laus.	
Λεώς, Populus.	
Νεώς, Templum.	ἡ Κῶς, Cos Insula.
ἡ Ταώς, Pavo	ἡ Εὐγείων, Fertile.
ἡ Λαγώς, Lepus.	ἡ Ἀνώγειων, Cænacu-
ἡ Εὐγείων, Fertilis.	lum.
ἡ Ἰλέως, Propitius.	ἡ Βαθύγειων, Profun-
ἡ Ἀνίλεως, Immitis.	dum.
ἡ Δίπερος, Bicornis.	ἡ Χρεῶν, Debitum,
ἡ Πολυκερως, Multicornis.	vel τὸ χρεῶς.
ἡ Εὐκερως, Pulhricornis.	

QUINTÆ.

ἡ Πατήρ, Pater.	ἡ Ἑλλῶς, Græca.
ἡ Παγῶν, Pæan	ἡ Ἑλλάς, Græcia.
ἡ Πᾶν, Pan.	ἡ Λαμπάς, Lam-
ἡ Ἑλλῶ, Græcus.	pas.
ἡ Δελφῶν, Delphinus.	ἡ Ἐσθῆς, Vestis.

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
 (305.19j)

κλῶν, Ramus.	Ἁγίότης, Sanctitas.
πλάτων, Plato.	Μήτηρ, Mater.
Θώραξ, Thorax.	Σῆμα, Signum.
Ἀπάτωρ, sine Patre.	ὄσμα, Os, oris.
Ἀμήτωρ, sine Matre.	Μέλι, Mel.
Εὐχαρις, Gratus.	Δάκρυ, Lachryma.
Ἀχαρις, Ingratus.	Ἄστυ, Urbs.
Φιλόπατρις, Amans Patriæ.	Ἡπαρ, Hepar.
	Ἡπρ, Cor.
	Φῶς, Lumen.

Exempla PRIMÆ Contractæ.

Εὐγενής, Nobilis.	Εὐγενές, Nobile.
Εὐσεβής, Pius.	Εὐσεβές, Pium.
Ἀσεβής, Impius.	Ἀσεβές, Impium.
Εὐσθενής, Fortis.	Ἀσθενές, Infirimum.
Ἄσθενής, Infirminus.	Γένος, Genus.
Εὐμαθής, Docilis.	Ἔθος, Consuetudo
Ἀμαθής, Indocilis.	Ἐπὸς, verbum.
Ἀτυχής, Infelix.	ὄρος, Mons.
	Μέρος, Pars.

SECUNDÆ.

Πόσις, Maritus.	Γνώσις, Cognitio.
Μάντις, vates.	Χείρις, Unctio.
Λέξις, Dicitio.	Σύνεσις, Intellectus.
Ποίησις, Poësis.	
Φύσις, Natura.	
Πίσις, Fides.	

Teu-

TERTIÆ.

Ἀχιλλεύς, Achilles.	Γονεύς, Genitor.
Ἱερεὺς, Sacerdos.	Νομεύς, Pastor.
Ἀλεύς, Piscator.	ὁ Γραμματεὺς, Scriba.
Τοκεύς, Parens.	

QUARTÆ & QUINTÆ.

Ἡώς, Aurora.	Κρέας, Caro.
Ἀλεκτῶ, Alecto.	Γῆρας, Senectus.
Μαντῶ, Manto.	Πέρας, Finis.
Παιδῶ, Suada.	τὸ Γέρας, Munus.
Φειδῶ, Parsimonia.	Σέλας, Lumen.
	Δέπας, Poculum.

CAPUT V.

DE FORMATIONIBUS ADJECTIVORUM.

Masculina in *ος*, faciunt foemininum in *η*, neutrum in *ον*, ὁ καλός, ἡ καλή, τὸ καλόν, pulcher, a, um, præter ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius alia aliud, & similia quædam, de quibus in tertia Declinatione simplicium.

Excipe finita in *ος* purum, aut *ρος* hæc enim habent foemininum in *α*, ὁ ἅγιος sanctus, ἡ ἅγια, τὸ ἅγιον, ὁ ἀνθηρός, floridus, ἡ ἀνθηρά, τὸ ἀνθηρόν. Præter ὁ ὀγδοός, octavus ἡ ὀγδοή, τὸ ὀγδοόν, ὁ ἀπλός, simplex, ἡ ἀπλόη, τὸ ἀπλόον, & reliqua à πλός composita.

Quartæ declinationis commune *ως* neutrum

Régi nyomatványok, Univ. k. Bratislava
 (305. 11)

trum habetων, ὁ χ̄ ἢ εὐχως, τὸ εὐχων, fertilis fertile.

Masculina in ας, faciunt foemininum in αινα. Neutrum in αν, ὁ μέλας, niger, ἢ μέλαινα τὸ μέλαν. Excipe ὁ πᾶς, ἢ πᾶσα, τὸ πᾶν, omnis cum compositis ἅπας, omnis σήμετις univ. fus & participia. ὁ τύψας, ἢ τύψασαι, τὸ τύψαν. Item ὁ μέγας, ἢ μεγάλη, τὸ μέγα magnus.

Masculina in εις, faciunt foemininum in εοσα neutrum in εν, ὁ χαρίεις, ἢ χαρίεσσα, τὸ χ̄ ρίεν, gratiofus.

Masculina in υς oxytona formant foemininum in εια neutrum in ῡ: ὁ ἠδύς, ἢ ἠδέα, τὸ ἠδύ, jucundus. Excipe ὁ πολύς multus, ἢ πολλή, τὸ πολύ.

Communia in	ην	faciunt Neutrum in	εν: ὁ χ̄ ἢ τέρω, τὸ τέρεν tener.
	ων		ον: ὁ χ̄ ἢ εὐδαίμων, τὸ εὐδαιμον, felix.
	ης		ες: ὁ χ̄ ἢ ἀληθής, τὸ ἀληθές verus.
	ις		ις: ὁ χ̄ ἢ εὐχαεῖς, τὸ εὐχαεῖ, gratiofus.
	υς		υς: ὁ χ̄ ἢ ἀδακρυς, τὸ ἀδακρυ, non lachrymans.
ες		εν: ὁ χ̄ ἢ δίπες, τὸ δίπεν, bipes.	

Sunt & quaedam substantiva, quæ foemininum habent: ὁ λέων, ἢ λέαινα, leo leæna: ὁ θεράπων, ἢ θεράπινα, famulus famula: ὁ βασιλευς, ἢ βασίλισσα, rex, regina: ὁ ἀναξ, ἢ ἀνασσα, rex, regina: ὁ θεαπότης, ἢ θεαπινα, Dominus Domina.

CAPUT VI.

DE GRADIBUS COMPARATIONIS.

Comparatio duplex est: regularis, & irregularis.

Regularis habet has in positivo terminationes. ας ης υς εις ος ρς ων.

Comparativus masculinus in περ exit, superlativus in τατ.

Foemininum in τέρα, & τέτη.

Neutrum exit in τερον, & τατον, ut in sequentibus exemplis apparet.

Δς. μέλας, μελάντερ, μελάντατ, niger.

μέλαινα, μελαντέρα, μελαντάτη, nigra.

μέλαν, μελάντερον, μελάντατον, nigrum.

Sic πάλας miser, παλάντερ, παλάντατ.

ης. ἀληθής, ἀληθέστερ, ἀληθέστατ, verus.

υς. εὐρύς, εὐρύτερ, εὐρύτατ, latus.

εις. χαρίεις, χαρίεστερ, χαρίεστατ, gratiofus.

ες. σοφός, σοφώτερ, σοφώτατ, sapiens.

ρς. ἀπλῆς, ἀπλῆστερ, ἀπλῆστατ, simplex.

ων. εὐχαίμων, εὐχαίμονέστερος, εὐχαίμονέστατος, felix.

Irregulariter comparatur:

ἀγαθός bonus,	ἀμείνων	ἀγαθώτατ.
	ἀρείων	ἀρεστ.
	βελτίων	βέλτιστ.
	κρείττων	κράτιστ.
	λάϊων	λάϊστ.

κακός.

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

κακός, Malus { κακίων κακίς
                          χειρών χείρις
                          χειρίων.

μέγας μείζων μέγιστος.
μεγάλη μείζων μεγίστη.
μέγα μείζον μέγιστον.

μικρός, parvus: { μικρότερος μικρότατος
                          ελάττων, ελαχίστος
                          ήπιων.
                          μείων.

καλός καλίων κάλλιστος pulcher.

αἰσχρὸς αἰσχρίων αἰσχρίστος turpis.

φίλος φίλων φίλιστος amicis, φίλος φίλος per Syn-
copen pro φίλω φίλω.

ἐχθρὸς ἐχθρίων ἐχθρίστος inimicus.

πολύς πλείων πλείστος multus.

ῥάδι ῥάων ῥάιστος facilis.

λάλος λαλίτερος λαλίστατος loquax.

ἴδιος ἰδιώτερος ἰδιώτατος proprius.

βαθύς βαθύων βάθυστος profundus.

βαθὺ βάθειον βάθυστον.

γλυκύς γλυκίων γλυκίστος dulcis.

ἡδύς ἡδίων ἡδυστος suavis, & similia oxytona

ἰνὸς quæ per ἕπετος & ἕπετος, & per ἰων, & ἰστος comparantur.

CA

Tria sunt Pronomina primitiva, ἐγώ, σὺ, ἔγ, ego, tu, fui.

PARADIGMA I. PERSONÆ.

Sing. Nom. ἐγώ, ego. Gen. ἐμεῖς, mei, Dat. ἐμοί, mihi. Accus. ἐμέ, me. Et per Aphæresin μῆ, μοί, μέ.

Dual. Nom. & Accus. νῶ, nos duo. Gen. & Dat. νῶν, nostrum duorum, vel nobis duobus.

Plur. Nom. ἡμεῖς nos. Gen. ἡμῶν nostrum vel nostri. Dat. ἡμῖν nobis. Accus. ἡμᾶς nos.

PARADIGMA II. PERSONÆ.

Sing. Nom. σὺ tu. Gen. σοῦ tui. Dat. σοὶ tibi. Accus. σέ te.

Dual. Nom. & Accus. σφῶ vos duo. Gen. & Dat. σφῶν vestrum duorum, vel vobis duobus.

Plur. Nom. ὑμεῖς vos. Gen. ὑμῶν vestrum, vel vestri. Dat. ὑμῖν vobis. Accus. ὑμᾶς, vos.

PARADIGMA III. PERSONÆ.

Sing. Gen. ἑ sui. Dat. ἑῖ sibi. Accus. ἑ se.

Dual. Nom. & Accus. σφῆ Gen. & Dat. σφῖν, sui duorum, vel sibi duobus.

Plur. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν sui. Dat. σφῖσιν sibi. Accus. σφεᾶς se.

C Pro-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 171)

Pronomina Possessiva.

Octo sunt Possessiva, ἐμὸς ἐμῆ ἐμὸν. meus mea meum. οὗς οὗ σὺν, tuus tua tuum. οὗ ἢ οὖν. suus sua suum. **ἡμεῖς** Ⓞ, noster de duobus: **σφῶϊ** Ⓞ, vester de duobus: **ἡμεῖς** Ⓞ, noster: **ὑμεῖς** Ⓞ, vester **σφῆς** Ⓞ, suus Masculina declinantur, ut **λόγος** Ⓞ fœmina in η, ut **πῆλη**, in εα, ut **ἡμέρα**, neutra, ut **ξύλον**.

Pronomina demonstrativa.

Demonstrativa duo sunt, **ἐστὶ** Ⓞ, hic **ἐκεῖνος**, ille, & hoc modo inflectuntur.

Sing. Nom. **ἐστὶ** Ⓞ, **αὐτή**, **τῆς**, hic hæc hoc. Gen. **τῆς**, **αὐτῆς**, **τῆς**, hujus. Dat. **τῆτι**, **αὐτῇ**, **τῆτι**, Huic. Accus. **τῆτον**, **αὐτήν**, **τῆτη**, hunc hanc hoc. Voc. **ὦ ἐστὶ** Ⓞ, **αὐτή**, **τῆτη**.

Dual. Nom. Accus. & Voc. **τῆτω**, **αὐτέ**, **τῆτω**, hi hæ hæc duo, vel duæ. Gen. & Dat. **τῆτων**, **αὐταῖν**, **τῆτων**, horum harum horum, duorum, vel duarum.

Plur. Nom. **ἐστί**, **αὐταί**, **ταῦτα**, hi hæ hæc. Gen. **τῆτων**, horum, per omnia genera. Dat. **τῆταις**, **αὐταῖς**, **τῆταις**. his Accus. **τῆτας**, **αὐτάς**, **ταῦτα**. hos has hæc. Voc. **ὦ ἐστί**, **αὐταί**, **ταῦτα**.

Masculinum, **ἐκεῖνος** Ⓞ. Fœmininum **ἐκεῖνη**. Neutrum **ἐκεῖνο**, ut **ὁ λόγος** Ⓞ, **ἡ πῆλη**, **τὸξύλον**.

Relativum Pronomen unum est. **αὐτός**, **αὐτή** **αὐτό**, ipse ipsa ipsum.

Ab

Ab hoc tria nascuntur Composita. **ἐμαυτῆς**, mei ipse, **σεαυτῆς**, tui ipse, **ἐαυτῆς**, sui ipse.

Pro omnia Composita.

Composita primæ, & secundæ personæ inflectuntur tantum in singulari, caréntque Nominativo.

ἐμαυτῆς.

Gen. **ἐμαυτῆς**, **ἐμαυτῆς**, **ἐμαυτῆς**, mei ipse. Dat. **ἐμαυτῶ**, **ἐμαυτῇ**, **ἐμαυτῶ**, mihi ipse. Accus. **ἐμαυτὸν**, **ἐμαυτήν**, **ἐμαυτὸ**, meipsum, meipsam. &c.

σεαυτῆς

Gen. **σεαυτῆς**, **σεαυτῆς**, **σεαυτῆς**, tui ipse. Dat. **σεαυτῶ**, **σεαυτῇ**, **σεαυτῶ**, ibi ipse. Accus. **σεαυτὸν**, **σεαυτήν**, **σεαυτὸ**, teipsum teipsam &c.

ἐαυτῆς.

Compositum tertiæ personæ in singulari & plurali inflectitur.

In Singulari.

Gen. **ἐαυτῆς**, **ἐαυτῆς**, **ἐαυτῆς**, sui ipse. Dat. **ἐαυτῶ**, **ἐαυτῇ**, **ἐαυτῶ**, sibi ipse. Accus. **ἐαυτὸν**, **ἐαυτήν**, **ἐαυτὸ**, seipsum seipsam.

In Plurali.

Gen. **ἐαυτῶν**, & **σφῶν** **αὐτῶν**. sui ipsorum, per omnia genera. Dat. **ἐαυτοῖς**, & **σφίσι** **αὐτοῖς**, **ἐαυτοῖς**, & **σφίσι** **αὐτοῖς**, sibi ipsis.

Accus. **ἐαυτούς**, & **σφᾶς** **αὐτούς**, **ἐαυτούς** & **σφᾶς** **αὐτούς**, **ἐαυτούς** & **σφᾶς** **αὐτούς**, seipsos, seipsas, seipsa.

Ca

Caput

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

DE VERBORUM CONJUGATIONE.

Cum tertia pluralis prateriti perfecti, & plusquam perfecti Indicativi modi in patiendi verbis: Optativi item, & Coniunctivi eorundem temporum personæ omnes, adminiculo verbi substantivi εἰμι necessariò supplendæ sint; operæ pretium multis fecit videbor, si iptum, tanquam in Coniugationum vestibulo collocâro.

DE VERBI SUBSTANTIVI

εἰμι Coniugatione.

Indicativi Præsens.

- S. εἰμι, εἶ, ἐστὶ: Sum es est.
- D. ἐσθν, ἐσθν Estis vos duo, sunt illi duo.
- P. εἰμῶ, ἐσθ, εἰσὶ: Sumus, estis, sunt.

Imperfectum

- S. ἦν, ἦς ἦ, vel ἦν: Eram eras, erat.
- D. ἦτον, ἦτλω: eratis vos duo, erant illi duo.
- P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν: eramus eratis erant.

Plusquamperfectum.

- S. ἦμην, ἦσθ, ἦτο Fueram fueras fuerat.
- D. ἦμεσθον, ἦσθον, ἦσθον: fueratis vos duo, &c.
- P. ἦμεσθα, ἦσθε, ἦσαν fueramus, fueratis fuerant

Futurum

- S. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσται: Ero eris erit.
- D. ἔσομεσθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον erimus nos duo, &c.
- P. ἔσομεθα, ἔσεσθε, ἔσονται. erimus eritis erunt.

Imperativi præsens, & imperfectum.

- S. ἔσθ, vel ἴσθι, es vel esto, ἔσθω, sit vel esto.
- D. ἔσθον, este, vel estote vos duo, ἔσθων, sint illi duo.

- P. ἔσθε, este, vel estote, ἔσθωσιν sint.

Optativi præsens, & imperfectum.

- S. εἴην εἶς εἴη: essem esses esset.
- D. εἴθε εἴητον εἴητλω utin. essetis vos duo, &c.
- P. εἴημεν εἴητε εἴησαν: essemus, essetis, &c.

Futurum

- S. εἴσομαι, ἔσοιο ἔσοιτο. utinam sim sis sit.
- D. εἴθε εἴσομεσθον, εἴσοισθον, εἴσοισθην, fitis vos duo.

&c.

- P. εἴσομεθα, εἴσοισθε, εἴσονται, simus fitis sint.

Coniunctivi præsens, & imperfectum.

- S. ὦν ἦν. sim sis sit.
- D. εἰάν ἦτον ἦτον. Cum fitis vos duo, &c.
- P. ὦμεν, ἦτε ὦσι. simus fitis sint.

Infinitivi præsens & imperfectum εἶναι, esse.

Futurum, ἔσεσθαι fore, vel futurum esse.

Participii præsens, & imperfectum.

- M. ὁ ὢν, τὸ ὄν: qui est.
- F. ἡ ὄσα, τῆς ὄσης: quæ est.
- N. τὸ ὄν, τὸ ὄν: quod

Eodem modo inflectuntur composita ab εἰμι, ut ἐνεῖμι, Infum πάρεμι, adsum, & similia.

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
 (305.41)

DE CONJUGATIONIBUS BARYTON'S

Conjugationes Barytonæ sunt sex distinctæ literis characteristicis tanquam notis quibusdam, & signis; quæ literæ diligenter in præsentî, futuro & præterito perfecto observandæ sunt, ab his enim tribus temporibus reliqua omnia pendent.

CHARACTERISTICÆ PRIMÆ

Conjugationis.

	(præfens)	(Futur.)	(Præterit.)
π	πέρπω	πέρψω	πέπρωφα, delector.
β	λείβω	ψω λείψω	Φα λείψωφα, libo.
φ	γράφω	γράψω	γράφωφα, scribo.
πι	τύπιω	τύψω	πίπρωφα, verbero.

CHARACTERISTICÆ SECUNDÆ

Conjugationis.

γ	λέγω	λέξω	λέλεχα, dico.
κ	πλέκω	πλέξω	πέπλεχα, plecto.
κ	τρέχω	τρέξω	πέτρεχα, curro.
κ	τεκνω	πέξω	πέπηχα, pario.

CHARACTERISTICÆ TERTIÆ

Conjugationis.

δ	ἄδω	ἄσω	ἤκα, cano.
τ	ἀνύτω	σω ἀνύσω	κα ἤνυκα, perficio.
θ	πλήθω	πλήσω	πέπληκα, impleo.

CHA.

CHARACTERISTICÆ QUARTÆ

Conjugationis.

ζ	παίζω	Ξω παίξω	κα πέπαιχα, ludo.
σ	ὀρύσσω	ξω ὀρύξω	κα ὠρυχα, fodio.
ζ	φράζω	σω φράσω	κα πέφρακα, dico.
σ	πλάσσω	σω πλάσω	κα πέπλακα, fingo.

CHARACTERISTICÆ QUINTÆ

Conjugationis.

λ	ψάλλω	ψαλώ	εἴψαλκα, pfallo cano.
μ	νέμω	νεμάω	νενέμηκα, distribuo.
ν	φαίνω	ῶ φανῶ	κα πέφαγκα, ostendo.
ρ	αείρω	αερέω	ἔσπαρκα, fero.
μν	τέμνω	τεμέω	τεπέμηκα, scindo.

CHARACTERISTICÆ SEXTÆ

Conjugationis.

α	γέλω	γέλω	γεγέλακα, rideo.
ε	πέλω	πέλω	πέπελακα, finio.
ι	τίω	τίσω	τίπηκα, honoro.
ο	ὁμῶ	ὁμῶ	ᾠμῶκα, juro.
υ	δύω	δύσω	δέδυκα, ingredior.
ω	ρώω	ρώσω	ἔρρωκα, roboro.
αι	παίω	σω παίσω	κα πέπαικα, ferio.
αι	ψάω	ψάσω	εἴψαυκα, tango.
ει	σειώ	σειώσω	σεσεικα, quatio.
ευ	ἰαπέω	ἰαπέωσω	ἰαπέυκα, equito.
οι	οἶω	οἶω	ῶκα, fero.
κ	κρέω	κρέω	κέκρηκα, pulso.
η	ὀπήω	ὀπήω	ᾠπήκα, uxor habeo.

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.91)

PARADIGMA VERBI ACTIVI.

Indicativi praesens.

Sing. τύπω, τύπεις, τύπει, verbero.

Dual. τύπητον, τύπητον.

Plur. τύπησθε, τύπητε, τύπησι.

Quamvis sex dicantur esse Barytonorum Coniugationes, differunt tamen solis characteristicis literis, & interminationibus conveniunt; quod secus fit apud Latinos unde qui verbum τύπω novit inflectere, facile quodvis aliud barytonum inflectet. Quæ causa est, cur unicum duntaxat paradigma praescribi soleat.

Imperfectum.

Sing. έτυπην, έτυπεις, έτυπεις, verberabam.

Dual. έτύπητον, έτύπητον.

Plur. έτύπησθε, έτύπητε, έτυπην.

Formatur à praesenti, ω mutato in ον, & praefixo augmento syllabico.

Augmentum duplex est, syllabicum, & temporale. Syllabicum convenit verbis à consonante inceptis, τύπω, έτυπην, γραφα, έγραφα.

Temporale augmentum habent illa verba, quæ incipiunt à Vocali, aut diphthongo mutabili: quæ autem vocales, aut diphthongi mutantur, & in quas, cernis in hac Tabula.

Voca-

Vocales mutabiles.

α in η, άνύω, ήνυον, perficio.
ε in η, έλύθω, ήλυθον, venio.
ο in ω, όπάζω, ώπάζον, praebes

Diphthon. mutabiles

αι in η. αίρω, ήρον, tollo.
αυ in ηυ. αύξάνω, ήύξανον. augeo.
οι in ω. όικίζω, ώκίζον, ædifico.

Præteritum perfectum.

Sing. πέτυφα, πέτυφας, πέτυφε, verberavi.

Dual. πέτυφατον, πέτυφατον.

Plur. πέτυφασθε, πέτυφατε, πέτυφασιν.

Idem est initium perfecti, & imperfecti, & plusquamperfecti, si verbum inchoetur à vocali, aut diphthongo, vel etiam à consonante, dummodo, syllabicum augmentum sit longum positione, άνύω perficio ήνυον ήνυκα, ήνυκειν, αίρω, tollo, ήρον, ήρκα, ήρκειν: απείρω sero, έσπείρων, έσπείρακα, έσπείρακειν.

Quod si augmentum syllabicum breve sit, vel ante mutam, & liquidam, tum in praeterito repetitur prima consonans praesentis: τύπω verbero, έτυπην, πέτυφα: γραφα scribe, έγραφα, γέγραφα.

Plusquamperfectum.

S. έπέτυφην, έπέτυφεις, έπέτυφε.

D. έπέτυφατον, έπέτυφείτω.

P. έπέτυφασθε, έπέτυφατε, έπέτυφασιν.

For-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.41)

Formatur à perfecto, mutando *a* in *ei*.
Si perfectum incipiat à consonante præpo-
nitur *ε* *πέτυφα*, *επέτυφειν* aliàs idem est utrius-
que principium *λέυκα* *perfecti*, *ήνύκειν*.

Aoristus primus.

S. *ετυφα*, *ετυφας*, *ετυφε* verberavi.

D. *ετυφαπν*, *ετυφάτιν*.

P. *ετύφαμν*, *ετύφαπ*, *ετύφαν*.

Characteristica Aoristi primi eadem est,
quæ futuri à quo etiam formatur, converso
ω in *a* & præposito augmento *τύψω* *ετυφα*.

Penultima Aoristi eadem est, quæ futu-
ri semperque naturâ vel positione longa,
παίω, terreo, *επαισα*, *λέγω*, *έλεξα*, dico.

In quinta Conjugatione, quæ penulti-
mam futuri brevem habet, mutandæ sunt
vocales futuri ut hîc vides.

<i>a</i>	<i>η</i>	<i>ψάλλω</i> , cano, <i>ψαλλῶ</i> , <i>έψηλα</i> .
<i>αι</i>	<i>η</i>	<i>μιάνω</i> , maculo, <i>μιανῶ</i> , <i>εμίηνα</i> , atticè
<i>αι</i>	<i>α</i>	<i>μιάνω</i> <i>μιανῶ</i> , <i>εμίηνα</i> communiter.
<i>ει</i>	<i>ει</i>	<i>σπείρω</i> , fero, <i>σπειρῶ</i> , <i>έσπειρα</i> .
<i>ει</i>	<i>ει</i>	<i>σέλλω</i> , mitto, <i>σελλῶ</i> , <i>έσειλα</i> .

Reliquæ vocales manent immutatæ.

Aoristus secundus.

S. *ετυπν*, *ετυπεις*, *ετυπε* verberavi.

D. *ετύπετον*, *ετυπίτιν*.

P. *ετύπημν*, *ετύπεπ*, *ετυπν*.

Penul-

Penultima Aoristi secundi brevis est, ac
firmè una ex ancipitibus: sic autem mutan-
tur vocales, & diphthongi præsentis.

<i>η</i>	<i>λη</i>	<i>βῶ</i> , <i>έλαβον</i> , accepi.
<i>ω</i>	<i>τρώ</i>	<i>γω</i> , <i>ετραγον</i> , comedi.
<i>αι</i>	<i>αι</i>	<i>καίω</i> , <i>έκαον</i> , ussi.
<i>αι</i>	<i>αι</i>	<i>παύω</i> , <i>επαον</i> , sedavi.
<i>ει</i>	<i>δέρ</i>	<i>ω</i> , <i>εδαρων</i> , excoriavi.
<i>ει</i>	<i>ο</i>	<i>ακείω</i> , <i>ήκοον</i> , audivi.
<i>ει</i>	<i>υ</i>	<i>φύγω</i> , <i>εφυγον</i> , fugi.
<i>ει</i>	<i>ει</i>	<i>λείπω</i> , <i>έλιπον</i> , reliqui.

Futurum Primum.

S. *τύψω* *τύψεις* *τύψει* verberabo.

D. *τύψετον*, *τύψετον*.

P. *τύψομεν*, *τύψετε*, *τύψεσθ*.

Futurum Secundum.

S. *τυπῶ*, *τυπῆς* *τυπῆ*.

D. *τυπῆτον* *τυπῆτιν*.

P. *τυπῆμεν*, *τυπῆτε* *τυπῆσθ*.

Fit ab Aoristo secundo mutato *ον* in *ω*, &
ablato augmento.

Imperativi præsens, & imperfectum

S. *τύπη* *τυπήτω* verbera.

D. *τύπητον* *τυπήτων*.

P. *τύπητε* *τυπήτωσιν*.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. *πέτυφε* *πετυφέτω*, verberaveris.

D. π-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

D. πετύφειτον πετυφέτων.

P. πετύφετε πετυφέτωσαν.

Præteritum perfectum ubique servat augmentum : Aoristi verò extra indicativum minimè.

Aoristus primus.

S. τύψον τυψάτω, verberato tu, vel verberabis.

D. τύψατον τυψάτων.

P. τύψατε τυψάτωσαν.

Aoristus secundus:

S. τύπε τυπέτω verberato tu, vel verberabis.

D. τύπετον τυπέτων.

P. τύπετε, τυπέτωσαν.

ΟΡΤΑΤΙΥΙ

Præfens, & Imperfectum.

S. εἶθε τύπλοιμι τύπλοις τύπλοι : utinam verberarem.

D. τύπλοιτον, τυπλοίττω.

P. τύπλομεν, τύπλοιτε, τύπλοιεν.

Perfectum, & plusquamperfectum.

S. εἶθε πετύφοιμι, πετύφοις, πετύφοι, utinam verberaverim, vel verberaviffem.

D. πετύφοιτον, πετυφοίττω.

P. πετύφοιμεν, πετύφοιτε, πετύφοιεν.

Aoristus primus.

S. εἶθε τύψαιμι, τύψαις, τύψαι : utinam verberaverim.

D. τύ-

D. τύψαιτον, τυψαίττω.

P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus fecu dus.

S. εἶθε τύποιμι, τύποις, τύποι : utinam verberaverim.

D. τύποιτον, τυποίττω.

P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, utinam verberem.

D. τύψοιτον, τυψοίττω.

P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Futurum secundum.

S. εἶθε τυπῶιμι, τυπῶις, τυπῶι : utinam verberem

D. τυπῶιτον, τυπῶίττω.

P. τυπῶιμεν, τυπῶιτε, τυπῶιεν.

Aoristus Æolicus.

S. εἶθε τύψαια, τύψαιας, τύψαια. utinam verberaverim.

D. τυψαίατον, τυψαίάττω.

P. τυψαίαιμεν, τυψαίαιτε, τυψαιαν.

CONJUNCTIVI

Præfens, & Imperfectum.

S. εἰάν τύπλω, τύπλης, τύπλη : fi verberem, vel verberarem.

D. τύπλητον, τύπλητον.

P. τύπλωμεν, τύπλητε, τύπλωσι.

per-

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Perfectum, & plusquamperfectum.

S. εαν τέλυφω, τέλυφης, τέλυφη, si verberaverim, vel verberaviffem.

D. τέλυφητον, τέλυφητον.

P. τέλυφωμεν, τέλυφητε, τέλυφωσι.

Aoristus primus.

S. εαν τύψω, τύψης, τύψη, si verberavero.

D. τύψητον, τύψητον.

P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus.

S. εαν τύπω, τύπης, τύπη, si verberavero.

D. τύπητον, τύπητον.

P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

INFINITIVI

Præfens, & imperfectum, τύπειν verberare.

Perfect. & plusquamperf. τέλυφέναι, verberaviffi.

Aoristus primus, τύψαι, verberaviffi.

Aoristus secundus, τυπεῖν, idem.

Futurum primum, τύψειν, verberaturum esse.

Futurum secundum, τυπεῖν, idem.

Participii præfens, & imperfectum.

ε τύπων, τῶν τύπωντος, verberans.

ἢ τύπῳσα, τῆς τύπῳσης.

ἐν τύπον, τῶν τύπωντος.

Perfectum & plusquamperfectum.

ε τέλυφως, ἔ τέλυφότης, qui verberavit.

ἢ τέλυφῳσα, τῆς τέλυφῳσης.

ἐν τέλυφον, ἔ τέλυφότης.

Aoristus primus.

ε τύψας, ἔ τύψασις, qui verberavit.

ἢ τύψασα, τῆς τύψασης.

ἐν τύψαν, τοῦ τύψασις.

Aoristus secundus.

ε τυπῶν, ἔ τυπῳσις, qui verberavit.

ἢ τυπῳσα, τῆς τυπῳσης.

ἐν τυπῶν, ἔ τυπῳσις.

Futurum primum.

ε τύψων, ἔ τύψοντις, verberaturus.

ἢ τύψουσα, τῆς τύψουσης.

ἐν τύψον, ἔ τύψοντις.

Futurum secundum.

ε τυπῶν, ἔ τυπῳσις, verberaturus.

ἢ τυπῳσα, τῆς τυπῳσης.

ἐν τυπῶν, ἔ τυπῳσις.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi præfens.

S. τύπιτομαι, τύπηται, τύπηται, verberor.

D. τυπιόμεθον, τύπησθον, τύπησθον.

P. τυπιόμεθα, τύπησθε, τύπησθαι.

Imperfectum.

S. ἐτυπιόμην, ἐτύπησθε, ἐτύπησθε, verberabar.

D. ἐτυπιόμεθον, ἐτύπησθον, ἐτυπιέσθην.

P. ἐτυπιόμεθα, ἐτύπησθε, ἐτύπησθον.

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305-191)

Perfectum.

S. πτύμμαι, πτύψαι, πτύπται, verberatus sum vel fui.

D. τεύμμεθον, τεύψον, τεύπτον.

P. τεύμμεθα, πτύψθε, τεύμμένοι, είσι.

Plusquamperfectum.

S. έτεύμμαι, έπτύψο, έπτύπτο, verberatus eram vel fueram.

D. έτεύμμεθον, έτεύψον, έτεύπτον.

P. έτεύμμεθα, έτεύψθε, έτευμμένοι ήσαν.

Aoristus primus.

S. έτύφην, έτύφης, έτύφη, verberatus sum vel fui.

D. έτύφητον, έτυφήτην.

P. έτύφημεν, έτύφητε, έτύφησαν.

Sic: λέλεκται, έλέχθαι, έλέχθης, à λέγω, dico. πέπεισαι, επείσθην, à πείθω, persuadeo. ώρυκται, ώρύχθην, ab ώρύττω, fodio; έψαλται, έψαλθην, à ψάλλω, cano; γελάσται, γελάσθην, à γαλάω, rideo.

Aoristus secundus.

S. έτύπην, έτύπης, έτύπη, verberatus sum, vel fui.

D. έτύπητον, έτυπήτιν.

P. έτύπημεν, έτύπητε, έτύπησαν.

Formatur ab activo ον in ην, έτύπον, έτύπην.

Futurum primum.

S. τυφθήσμαι, τυφθήση, τυφθήσεται, verberabor.

D. τυφ-

D. τυφθήσμεθον, τυφθήσεθον, τυφθήσεσθον.

P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεθε, τυφθήσονται. Formatur ab Aoristo primo, ην, mutato in ήσμαι, & augmento abjecto: έτύφθην, τυφθήσμαι.

Futurum secundum.

S. τυπήσμαι, τυπήση, τυπήσεται, verberabor.

D. τυπήσμεθον, τυπήσεθον, τυπήσεσθον.

S. τυπησόμεθα, τυπήσεθε, τυτήσονται.

Formatur ab Aoristo secundo ην in ήσμαι: έτύπην, τυπήσμαι.

Paulò post futurum.

S. πετύψομαι, πετύψη, πετύψεται, paulò post verberabor.

D. πετύψόμεθον, πετύψεσθον.

P. πετύψόμεθα, πετύψετε, πετύψονται.

Formatur à secunda personâ præteriti perfecti passivi singularis numeri interposito μ, πτύψαι, πετύψομαι, λέλεξαι, λελέξομαι: vel à tertia plusquamperfecti ablato augmento, & addito μαι, έπέψυφο, πετύψομαι.

IMPERATIVI

Præfens & Imperfectum.

S. τύπηε, τυπήεω, verberare, vel verberator.

D. τύπηεσθον, τυπήεσθων.

P. τύπηεθε: τυπήεσθωσαν.

D

Per-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Perfectum & plusquamperfectum.

- S. πέρυψο, πέρυφθω, verberatus esto.
- D. πέτυφθον, πέρυφθων.
- P. πέτυφθε, πέρυφωσαν.

Secunda persona fit à secunda persona singulari præteriti indicativi, πέτυψαι, πέτυψαν.

Tertia fit à tertia Duali, πέτυφθον, πέρυφθω.

Aoristus primus.

- S. τύφθητι, τυφθήτω, verberator tu, verberaberis.
- D. τύφθητον, τυφθήτων.
- P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

- S. τύπηθι, τυπήτω, verberator tu, vel verberaberis.
- D. τύπηθεν, τυπήτων.
- P. τύπηθε, τυπήτωσαν.

OPTATIVI.

Præsens, & Imperfectum.

- S. εἴθε τυπῶμαι, τυπῶμαι, τυπῶμαι, utinam verberarer.
- D. τυπῶμεθον, τυπῶσθε, τυπῶσθε.
- P. τυπῶμεθα, τυπῶσθε, τυπῶσθε.

Perfectum, & plusquamperfectum.

- S. εἴθε τυπῶμαι, εἴλω, εἴς, εἴη, utinam verberatus sim, vel fuerim, essem, vel fuisset.
- D. τυπῶμεθα, εἴητον, εἴητων.
- P. τυπῶμενοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aor.

Aoristus primus.

- S. εἴθε τυφθείω, τυφθείης, τυφθείη, utinam verberarer verberatus sim, vel fuerim.
- D. τυφθείητον, τυφθείητων.
- P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus secundus.

- S. εἴθε τυπέλω, τυπέλης, τυπέλη.
- D. τυπέλητον, τυπέλητων.
- P. τυπέλημεν, τυπέλητε, τυπέησαν.

Futurum primum.

- S. εἴθε τυφθῶμαι, τυφθῶμαι, τυφθῶμαι, utinam verberer.
- D. τυφθῶμεθον, τυφθῶσθε, τυφθῶσθε.
- P. τυφθῶμεθα, τυφθῶσθε, τυφθῶσθε.

Futurum secundum.

- S. εἴθε τυπησῶμαι, τυπησῶμαι, τυπησῶμαι, utinam verberer.
- D. τυπησῶμεθον, τυπησῶσθε, τυπησῶσθε.
- P. τυπησῶμεθα, τυπησῶσθε, τυπησῶσθε.

Paulò post Futurum.

- S. εἴθε πετύψομαι, πετύψομαι, πετύψομαι, utinam paulò post verberer.
- D. πετύψομεθον, πετύψοσθε, πετύψοσθε.
- P. πετύψομεθα, πετύψοσθε, πετύψοσθε.

CONJUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum.

- S. εἰὰν τυπῶμαι, τυπῶμαι, τυπῶμαι, si verberer vel verberarer.
- D. τυπῶμεθα, τυπῶσθε, τυπῶσθε.
- P. τυπῶμεθα, τυπῶσθε, τυπῶσθε.

Regi nyomatvatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

D. τυπλώμεθον, τύπλησθον, τύπλησθον.

P. τυπλώμεθα, τύπλησθε, τύπλωνται.

Perfectum, & plusquamperfectum.

S. εἰάν, τετυμμένω, ὦ, ἦς, ἦ, si verberatus sim
vel fuerim, essem, vel fuisssem.

D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.

P. τετυμμένοι, ὤμεν, ἦτε, ὤσι.

Aoristus primus.

S. εἰάν τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ, si verberatus ero
vel fuero.

D. τυφθῆτον, τυφθῆτον.

P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus secundus:

S. εἰάν τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ, si verberatus ero,
vel fuero.

D. τυπῆτον, τυπῆτον.

P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

INFINITIVI.

præsens & imperfectum τύπλεσθαι, verberari.

Perfectum, & plusquamperfectum, τετύφθη
verberatum esse, vel fuisse.

Aoristus primus, τυφθῆναι, verberari, vel ver-
beratum esse.

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum primum, τυφθήσεσθαι, verberatum
iri, vel verberandum.

Futu-

Futurum secundum, τυπήσεσθαι. idem.

Paulò post Futurum, τετύφεισθαι, paulò post
verberatum iri.

PARTICIPII

Præsens, & imperfectum.

ο τυπτόμενος, & τυπτομένης, qui verberatur, vel
verberabatur.

ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.

τὸ τυπτόμενον, & τυπτομένης.

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυμμένος, & τετυμμένης, verberatus.

ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.

τὸ τετυμμένον, & τετυμμένης.

Aoristus primus.

ὁ τυφθείς, & τυφθέντος, verberatus.

ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.

τὸ τυφθέν, & τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεύς, & τυπέντος, verberatus.

ἡ τυπεύσα, τῆς τυπεύσης.

τὸ τυπέν, & τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, & τυφθησόμενης, verberandus.

ἡ τυφθησόμενη, τῆς τυφθησόμενης.

τὸ τυφθησόμενον, & τυφθησόμενης.

D 3

Futu-

Régi nyjontatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.41)

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, ἔτυπησόμενος, verberandus.
ἡ τυπησόμενη, τῆς τυπησόμενης.
τὸ τυπησόμενον, ἔτυπησόμενου.

Paulò post futurum.

ὁ πετυψόμενος, ἔπετυψόμενος, paulò post verberandus.
ἡ πετυψομένη, τῆς πετυψομένης.

VERBUM MEDIUM.

Verbum medium illud dicitur, quod partim activam, partim passivam habet terminationem, praesens & imperfectum in omnibus modis idem est ac passivum.

INDICATIVI

Præfens.

S. τύπωμα, τύπη, τύπεται.
D. τυπόμενον, τυπέαδον, τυπέαδον.
P. τυπόμεθα, τύπεθε, τύπονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπλόμην, ἐτύπις, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπλόμεθον, ἐτύπεαδον, ἐτυπέαδην.
P. ἐτυπλόμεθα, ἐτύπεθε, ἐτύποντο.

Perfectum.

S. πέτυπα, πέτυπας, πέτυπε.
D. πετύπατον, πετύπατον.
P. πέτυπamen, πέτυπατε, πέτυπισι.

plus-

Plusquamperfectum.

S. ἐπέτυπειν, ἐπέτυπεις, ἐπέτυπει.
D. ἐπέτυπειτον, ἐπέτυπέειν.
P. ἐπέτυπαιμεν, ἐπέτυπετε, ἐπέτυπεισαν.

Aoristus primus.

S. ἐτύψαμην, ἐτύψα, ἐτύψατο.
D. ἐτύψαμεθον, ἐτύψαδον, ἐτύψαδην.
P. ἐτύψαμεθα, ἐτύψαθε, ἐτύψατο.

Fit ab Aoristo primo activo, addita syllaba μην, ἐτύψα, ἐτύψαμην.

Aoristus secundus.

S. ἐτυπόμην, ἐτύπη, ἐτύπετο.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεαδον, ἐτυπέαδην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεθε, ἐτύποντο.

Fit ab activo mutando ον, in ομην, ἐτυπονε, ἐτυπόμην.

Futurum primum.

S. τύψομαι, τύψη, τύψεται.
D. τυψόμεθον, τύψεαδον, τύψεαδον.
P. τυψόμεθα, τύψεθε, τύψονται.

Formatur ab activo ω in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. τυπῆμαι, τυπή, τυπέιτε.
D. τυπῆμεθον, τυπέαδον, τυπέαδον.
P. τυπῆμεθα, τυπέθε, τυπῆνται.

Formatur ab activo ω in ῆμαι, τυπῶ, τυπῆμαι.

D 5

Impe-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

IMPERAT VI

Præfens & imperfectum.

- S. τύπτε, τυπέτω, verberare, vel verberator.
- D. τύπτεσθον, τυπέσθων.
- P. τύπτεσθε, τυπέσθωσαν.

perfectum, & plusquamperfectum.

- S. πέτυπε, πετυπέτω, verberaveris.
- D. πέτυπετον, πετυπέτων.
- P. πέτυπετε, πετυπέτωσαν.

Aoristus primus.

- S. τύπαι, τυπάσθω, verberato tu, vel verberator.
- D. τύπασθον, τυπάσθων.
- P. τύπασθε, τυπάσθωσαν.

Aoristus secundus.

- S. τυπέ, τυπέσθω, idem.
- D. τύπεσθον, τυπέσθων.
- P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

OPTATIVI

præfens & imperfectum.

- S. εἴθε τυπλοίμην, τυπλοίω, τυπλοίτω, utinam verberarer.
- D. τυπλοίμεθον, τυπλοίσθον, τυπλοίσθην.
- P. τυπλοίμεθα, τυπλοίσθε, τυπλοίοντο.

perfe-

Perfectum & plusquamperfectum.

- S. εἴθε τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
- D. τετύποιτον, τετύποιτων.
- P. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Aoristus primus.

- S. εἴθε τυψάιμην, τυψάιω, τυψάιτω.
- D. τυψάιμεθον, τυψάισθον, τυψάισθην.
- P. τυψάιμεθα, τυψάισθε, τυψάιοντο.

Aoristus secundus.

- S. εἴθε τυποίμην, τυποίω, τυποίτω.
- D. τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσθην.
- P. τυποίμεθα, τυποίσθε, τυποίοντο.

Futuram primum.

- S. εἴθε τυψοίμην, τυψοίω, τυψοίτω.
- D. τυψοίμεθον, τυψοίσθον, τυψοίσθην.
- P. τυψοίμεθα, τυψοίσθε, τυψοίοντο.

Futurum secundum.

- S. εἴθε τυποίμην, τυποίω, τυποίτω.
- D. τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσθην.
- P. τυποίμεθα, τυποίσθε, τυποίοντο.

CONJUNCTIVI

præfens & imperfectum.

- S. εἰάν τυπλώμαι, τυπλήη, τυπλήηται.
- D. τυπλώμεθον, τυπλήσθον, τυπλήσθον.
- P. τυπλώμεθα, τυπλήσθε, τυπλήωνται.

D5

perfe-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

Perfectum, & plusquamperfectum.

- S. εἰάν τεύπω, τεύπης, τεύπη.
- D. τεύπητον, τεύπητον.
- P. τεύπωμεν, τεύπητε, τεύπωσι.

Aoristus primus.

- S. εἰάν τύψωμαι, τύψη, τύψηται.
- D. τυψώμεθον, τύψηθον, τύψηθον.
- P. τυψώμεθα, τύψηθε, τύψωνται.

Aoristus secundus.

- S. εἰάν τύπωμαι, τύπη, τύπηται.
- D. τυπώμεθον, τύπηθον, τύπηθον.
- P. τυπώμεθα, τύπηθε, τύπωνται.

INFINITIVI

Præfens, & imperfectum, τύπειναι.

Perfect. & plusquamperf. τεύπειναι.

Aoristus primus, τύψασθαι.

Aoristus secundus, τύπησθαι.

Futurum primum, τύψεσθαι.

Futurum secundum, τυπέσθαι.

Participii præfens, & imperfectum.

- ὁ τυπόμενος, ἔτυπόμενος.
- ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης.
- τὸ τυπόμενον, ἔτυπόμενος.

Perfectum & plusquamperfectum.

- ὁ τετυπώς, ἔτετυπότ.
- ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας.
- τὸ τετυπός, ἔτετυπός.

Aori-

Aoristus primus.

- ὁ τυψάμενος, ἔτυψάμενος.
- ἡ τυψάμενη, τῆς τυψάμενης.
- τὸ τυψάμενον, ἔτυψάμενος.

Aoristus secundus.

- ὁ τυπόμενος, ἔτυπόμενος.
- ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης.
- τὸ τυπόμενον, ἔτυπόμενος.

Futurum Primum.

- ὁ τυψόμενος, ἔτυψόμενος.
- ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης.
- τὸ τυψόμενον, ἔτυψόμενος.

Futurum Secundum.

- ὁ τυπέμενος, ἔτυπέμενος.
- ἡ τυπεμένη, τῆς τυπεμένης.
- τὸ τυπέμενον, ἔτυπέμενος.

Significationem verbi medii nusquam adscripsimus Paradigmati, quia quæ qualisque, non est omnium una eademque sententia, quâ de re actum est in Grammatica.

Antequam verò Præceptor aggrediatur conjugationes circumflexas, diligenter monebit suos, nihil hîc novæ difficultatis occurrere, præter contractiones præfens & imperfecti. Hac admonitione erecti & confirmati tyrones ad ea, quæ sequuntur, alacres sese accingent.

Caput

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

CAPUT IX.

DE CONIUGATIONIBUS

Circumflexis.

Tres sunt Coniugationes circumflexæ, prima in ew, φιλέω amo: Secunda in aw, πμάω, honoro: Tertia in ow, δηλώω manifesto. Nihil differunt à Barytonis, nisi quòd in præfenti, & imperfecto certâ quadam lege contrahuntur propter tot vocalium concursum.

Contrahitur autem in prima coniugatione. Si post e sequatur vocalis longa, aut diphthongus tunc o abijcitur.

INDICATIVI præfens.

- S. φιλέω, φιλω, φιλείς, φιλείς, φιλείς, φιλεῖ, φιλεῖ, amo.
- D. φιλέετον, φιλεῖτον, φιλέετον, φιλεῖτον.
- P. φιλέομαι, φιλεῖμαι, φιλέετε, φιλεῖτε, φιλέετε, φιλεῖτε, φιλέετε, φιλεῖτε.

Imperfectum.

- S. ἐφιλεον, ἐφίλων, ἐφίλεες, ἐφίλεις, ἐφίλεε, ἐφίλεε, ἀμabam.

D. ἐφι-

- D. ἐφιλέετον, ἐφιλεῖτον, ἐφιλέετῶν, ἐφιλεῖτῶν.
  - P. ἐφιλέομαι, ἐφίλων, ἐφιλέετε, εἶτε, ἐφίλεον, ἐφίλων.
- præteritum perfectum. πεφίληκα, ἀμavi, ut τέτυφα.

plusquamperfectum, ἐπεφίληκα, ἀμave-ram, ut ἐτετύφην.

Aoristus primus, ἐφίλησα, ἀμavi, ut ἐτύψα.

Aoristus secundus.

- S. ἐφίλων, ἐφίλες, ἐφίλε, ἀμavi.

- D. ἐφίλετον, ἐφιλέτῶν.

- P. ἐφίλομαι, ἐφίλετε, ἐφίλων.

Futurum primum.

- S. φιλήσω, ἀμabo, ut τύψω.

Futurum secundum.

- S. φιλώ, φιλεί, φιλεῖ, ἀμabo.

- D. φιλεῖτον, φιλεῖτον.

- P. φιλέομαι, φιλεῖτε, φιλέετε.

IMPERATIVI.

præfens, & imperfectum

- S. φίλεε, φίλεε, φιλέετω, φιλείτω, ἀμa.

- D. φιλέετε, φιλείτε, φιλέετωσαν, φιλείτωσαν.

perfectum & plusquamperfectum, πεφίληκα, ἀμaveris, ut τέτυφε.

Aoristus primus, φίλησον, ἀμato tu, ut τύψον.

Aoristus secundus, φίλε, ἀμato tu, ut τύπε.

Opta.

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19j)

DE CONJUGATIONE
OPTATIVI

præsens & imperfectum.

S. εἴθε φιλέοιμι, φιλοῖμι, φιλέοις, φιλοῖς, φιλέοι, φιλοῖ, utinam amarem.

D. φιλέοιτον, φιλοῖτον, φιλεοίτην, φιλοίτιν.

P. φιλέοιμεν, οἴμεν, φιλέοιτε, οἴτε, φιλέοιεν, φιλοῖεν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

εἴθε πεφιλήκοιμι utinam amaverim, vel amavissem, ut τεύχοιμι.

Aoristus primus, εἴθε φιλήσαιμι, utinam amavissem, ut ἴψαιμι.

Aoristus secundus, εἴθε φίλοιμι, idem, ut ἴποιμι.

Futurum primum, εἴθε φιλήσοιμι, utinam amem, ut ἴψοιμι.

Futurum secundum, εἴθε φιλοῖμι, idem.

Aoristus Æolicus.

S. εἴθε φιλήσεια, φιλήσειας, φιλήσειε, utinam amaverim.

D. φιλησεῖατον, φιλησεῖατιν.

P. φιλησεῖαμεν, φιλησεῖατε, φιλήσειαν.

CONJUNCTIVI

præsens & imperfectum.

S. εἰάν φιλέω, φιλω, φιλέης, φιλήης, φιλέη, φιλήη, si amem, vel amarem.

D. φιλέητον, φιλήητον, φιλέητον, φιλήητον.

P. φιλέωμεν, ὦμεν, φιλέητε, ἦτε, φιλέωσι, ὦσι.

perfe-

Perfectum, & plusquamperfectum.

εἰάν πεφιλήκω, si amaverim, vel amavissem, ut τεύψω.

Aoristus primus.

εἰάν φιλήσω, si amaverim, ut ἴψω.

Aoristus secundus, εἰάν φίλω, idem, ut ἴπω.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, φιλεῖν, φιλεῖν amare.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιληκέναι, amavisse.

Aoristus primus φιλήσαι, amavisse.

Aoristus secundus, φιλεῖν, idem.

Futurum primum, φιλήσειν amaturum esse.

Futurum secundum, φιλεῖν, idem.

Participii præsens, & imperfectum.

ὁ φιλέων, φιλῶν, amans, ὁ φιλέοντι, φιλεῖντι.

ἡ φιλέουσα, φιλεῖσα, τῆς φιλεούσης, φιλέουσης.

τὸ φιλέον, φιλεῖν, ὁ φιλεόντι, φιλεῖντι.

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ πεφιληκώς, ἡ πεφιληκῆα, τὸ πεφιληκός, qui amavit, ut τεύψως.

Aoristus primus, ὁ φιλήσας, ἡ φιλήσασα, τὸ φιλήσαν, qui amavit, ut ἴψας.

Aoristus secundus, ὁ φιλῶν ἡ φιλεῖσα, τὸ φίλον, idem, ut ἴπων.

Fu-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 171)

Futurum primum, ὁ φιλήσων, ἡ φιλήσεσα, τὸ φιλήσων, amaturus, ut ἰύψων.

Futurum secundum, ὁ φιλήων, ἡ φιλήουσα, τὸ φιλήων, idem, ut τυτῶν.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi praesens.

S. φιλέομαι, φιλέμαι, φιλέη, φιλήη, φιλέεταί, εἶται, amor.

D. φιλεόμεθον, ἐμεθον, φιλέεσθον, εἶσθον, φιλέεσθον, εἶσθον.

P. φιλεόμεθα, ἐμεθα, φιλέεσθε, εἶσθε, φιλέονται, εἴνται.

Imperfectum.

S. ἐφιλέομην, ἐμίην, ἐφιλέε, ἐφιλέε, ἐφιλέετο, εἶτο, amabar.

D. ἐφιλεόμεθον, ἐμεθόν, ἐφιλέεσθον, εἶσθον, ἐφιλέεσθην, ἐφιλείσθην.

P. ἐφιλεόμεθα, ἐμεθε, ἐφιλέεσθε, εἶθε, ἐφιλέοντο, ἐφιλέοντο.

Praeteritum perfectum.

S. πεφίλημαι, πεφίλησαί, πεφίληται, amatus sum, vel fui.

D. πεφιλήμεθον, πεφίλησθον, πεφίλησθον.

P. πεφιλήμεθα, πεφίλησθε, πεφίληνται.

plus-

Plusquamperfectum.

S. ἐπεφίλημην, ἐπεφίλησο, ἐπεφίλητο, amatus eram, vel fueram.

D. ἐπεφιλήμεθον, ἐπεφίλησθον, ἐπεφίλησθην.

P. ἐπεφιλήμεθα, ἐπεφίλησθε, ἐπεφίληντο.

Aoristus primus, ἐφίλησθην, amatus sum, vel fui, ut ἐτύφθην.

Aoristus secundus, ἐφίλην, ut ἐτύπην.

Futurum primum, φιληθήσομαι, amabor, ut ἰυφθήσομαι.

Futurum secundum, φιλήσομαι, idem, ut ἰυπήσομαι.

Paulò post Futurum, πεφίλησομαι, mox amabor, ut πετύψομαι.

IMPERATIVI
praesens & Imperfectum.

S. φιλέε, φιλέε, φιλέεσθω, φιλείσθω, amare.

D. φιλέεσθον, φιλείσθον, φιλέεσθων, φιλείσθων.

P. φιλέεσθε, εἶσθε, φιλέεσθωσαν, εἶσθωσαν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. πεφίλησο, πεφίλησθω, amatus esto, vel amator.

D. πεφίλησθον, πεφίλησθων.

P. πεφίλησθε, πεφίλησθωσαν.

Aoristus primus, φιλῆθητι, φιλῆθήτω, amator.

Aoristus secundus, φίληθι, ἦτω, idem, ut ἰύπηθι.

E

Opta-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305-191)

S. εἴθε φιλεοίμην, οἶμεν, φιλέοιο, οἶο, φιλέοιτο, οἶτο, utinam amarer.

D. φιλεοίμεθον οἶμεθον, φιλέοισθον, οἶσθον, φιλεοίσθην, φιλοοίσθην.

P. φιλεοίμεθα, οἶμεθα, φιλέοισθε, οἶσθε, φιλέοιντο, οἶντο.

S. εἴθε πεφιλήμην, πεφιλήσομαι, πεφιλήσῃτο. utinam amatus sim vel fuerim, essem vel fuisset.

D. πεφιλήμεθον, πεφιλήσθον, πεφιλήσθην.

P. πεφιλήμεθα, πεφιλήσθε, πεφιλήσῃτο.

Aoristus primus, εἴθε φιληθεῖν, idem ut τυφθεῖν.

Aoristus secundus, εἴθε φιλείω, idem ut τυπεῖν.

Futurum primum, εἴθε φιληθσοίμην, utinam amarer ut τυφθσοίμην.

Futurum secundum, εἴθε φιληθσοίμην, idem, ut τυπηθσοίμην.

paulò post Futurum, εἴθε πεφιληθσοίμην, utinam mox amer, ut πεψοίμην.

S. εἰάν φιλέωμαι, ὦμαι, φιλέη, φιλήῃ, φιλέηται, ἦται, si amer, vel amarer.

D. φιλεώμεθον, ὠμεθον, φιλέησθον, ἦσθον, φιλέησθον, φιλήσθον.

P. φι-

P. φιλεώμεθα, ὠμεθα, φιλέησθε, ἦσθε, φιλέωνται, φιλῶνται.

S. εἰάν πεφιλώμαι, πεφιλήῃ, πεφιλήῃται. si amatus sim vel fuerim, essem vel fuisset.

D. πεφιλώμεθον, πεφιλήσθον, πεφιλήσθον.

P. πεφιλώμεθα, πεφιλήσθε, πεφιλήσῃται.

Aoristus primus, εἰάν φιληθῶ, si amatus fuerò ut τυφθῶ.

Aoristus secundus, εἰάν φιλῶ, idem ut τυπῶ.

Præfens & imperfectum, φιλέεσθαι, φιλεῖσθαι, amari.

perfectum & plusquamperfectum, πεφιλήσθαι, amatum esse, vel fuisse.

Aoristus primus, φιληθῶναι, idem.

Aoristus secundus, φιλήναι, idem.

Futurum primum, φιληθσοσθαι, amatum iri.

Futurum secundum, φιλήσοσθαι, idem.

paulò post Futurum, πεφιλήσοσθαι, mox amatum iri.

ὁ φιλεῶν, ἔρως, φιλεῶντος, ἐρῶν, qui amatur, vel amabatur.

ἡ φιλεομένη, τῆς φιλεομένης, ἐρμένης.

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 19. j.)

τὸ φιλεόμῃνον, ἔμῃνον, ἔφιλεομῆς, ἐμῆς.

Perfectum, & plusquamperfectum.

ἑπεφιλημῆς, amatus, ut τετυμῆς.

Aoristus primus, φιληθεῖς, amatus, ut τυφθεῖς.

Aoristus secundus, φιλεῖς, amatus, ut τυπεῖς.

Futurum primum, φιληθήσῃμος, amandus, ut τυφθήσῃμος.

Futurum secundum, φιλησῃμος, idem.

Paulò post Futurum, πεφιλησῃμος, mox amandus.

VERBUM MEDIUM.

Indicativi Præsens.

S. φιλέομαι, φιλέμαι, φιλέη, φιλή, φιλέεταί, φιλείται.

D. φιλεόμεθον, ἔμεθον, φιλέεσθον, εἶσθον, φιλέεσθον, εἶσθον.

P. φιλεόμεθα, ἔμεθα, φιλέεσθε, εἶσθε, φιλέονται, εἴνται.

Imperfectum.

S. ἐφιλεόμην, ἔμην, ἐφιλέεσ, ἐφιλέεσθε, ἐφιλέεσθε, εἶπθην, εἶπθην.

D. ἐφιλεόμεθον, ἔμεθον, ἐφιλέεσθον, εἶσθον, ἐφιλέεσθον, εἶσθον.

P. ἐφιλεόμεθα, ἔμεθα, ἐφιλέεσθε, εἶσθε, ἐφιλέοντο, εἴπθον.

per-

perfectum.

S. πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε.

D. πεφίλατον, πεφίλατον.

P. πεφίλαμην, πεφίλατε, πεφίλασι.

Plusquamperfectum.

S. ἐπεφίλειν, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει.

D. ἐπεφίλειτον, ἐπεφίλειτιν.

P. ἐπεφίλειμην, ἐπεφίλειτε, ἐπεφίλεισιν.

Aoristus primus, ἐφιλησάμην, ut ἐτυψάμην.

Aoristus secundus, ἐφιλέμην, ut ἐτυπέμην.

Futurum primum, φιλήσομαι, ut τύψομαι.

Futurum secundum, φιλέσομαι, ut τυπέσομαι.

IMPERATIVI

præsens & imperfectum.

S. φιλέε, φιλέε, φιλέεσθω, εἶσθω.

D. φιλέεσθον, εἶσθον, φιλέεσθων, εἶσθων.

P. φιλέεσθε, εἶσθε, φιλέεσθωσαν, εἶσθωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, πέφιλε, ut τέτυπε.

Aoristus primus, φίλησαι, ut τύψαι.

Aoristus secundus, φιλέε, ut τυπέε.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. εἴθε φιλεόμην, ἤμην, φιλέοιο, εἴο, φιλέοιτο, οἴτο.

E3

D. φι-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

D. Φιλεόμεθον οίμεθον, Φιλέοισθον οἴσθον, Φιλεοίσθην Φιλοοίσθην.

P. Φιλεόμεθα, οίμεθα Φιλέοισθε οἴσθε Φιλεοίσθητε οἴσθητε.

perfectum & plusquamperfectum, εἴθε πεφίλοισμι ut τήσομαι.

Aoristus primus, εἴθε Φιλησαίμην ut τυψαίμην.

Aoristus secundus, εἴθε Φιλοίμεν ut τυψοίμεν.

Futurum primum, εἴθε Φιλησοίμην, ut τυψοίμεν.

Futurum secundum, εἴθε Φιλοίμεν, ut τυψοίμεν.

CONJUNCTIVI

praesens & imperfectum.

S. εἰάν Φιλέωμαι ᾧμαι, Φιλήη Φιλήη Φιλήηται, ἦται.

D. Φιλεάμεθον ᾧμεθον Φιλέησθον ἦσθον Φιλέησθον ἦσθον.

P. Φιλεάμεθα, ᾧμεθα Φιλέησθε, ἦσθε Φιλέωνται, ᾧνται.

perfectum & plusquamperfectum, εἰάν πεφίλω ut τετύπω.

Aoristus primus, εἰάν Φιλήσωμαι, ut τύψωμαι.

Aoristus secundus εἰάν Φίλωμαι ut τύπωμαι.

INFINITIVI

praesens & imperfectum.

Φιλέειν Φιλεῖσθαι.

perfe-

Perfectum & plusquamperfectum, πεφίλοναι.

Aoristus primus. Φιλήσασθαι.

Aoristus secundus, Φιλέσθαι.

Futurum primum, Φιλήσοσθαι.

Futurum secundum, Φιλεῖσθαι.

Participii praesens, & imperfectum.

Φιλεόμενον ἐρόμενον & Φιλοόμενον ἐρόμενον.

Φιλεόμενη ἐρόμενη τῆς Φιλοόμενης ἐρόμενης.

τὸ Φιλεόμενον ἐρόμενον & Φιλοόμενον ἐρόμενον.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφίλωναι.

πεφίλωναι πεφίλωναι ut τετύπῃς.

Aoristus primus ὁ Φιλησόμενος ut τυψόμενος.

Aoristus secundus Φιλόμενος ut τυπόμενος.

Futurum primum ὁ Φιλησόμενος, ut τυψόμενος.

Futurum secundum Φιλέμενος ut τυπόμενος.

SECUNDA CONJUGATIO CIRCUMFLEXORUM

Omnis contractio hujus conjugationis

fit in ω vel α vel in φ & α diphthongos.

In ω si post α sequatur ο & vel ω.

In φ si post α sequatur οι.

In α si post α sequatur alia vocalis.

In α, si post α sequatur diphthongus αι

vel η.

E4

Ver-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19 j)

DE CONJUGATION.
VERBUM ACTIVUM.

Indicativi praesens.

- S. τιμάω, τιμᾶ, τιμάεις, τιμάς, τιμάει, τιμᾶ
- D. τιμάετον, τιμᾶτον, τιμάετον, τιμᾶτον.
- P. τιμάομεν, τιμᾶμεν, τιμάετε, τιμᾶτε, τιμάσσι, ὧσι.

Imperfectum.

- S. ἐτίμαον, ἐτίμων, ἐτίμαες, ἐτίμας, ἐτίμαε, ἐτίμα
- D. ἐτιμάετον, ἄτων, ἐπιμαέτω, ἄτω.
- P. ἐτιμάομεν, ἄμεν, ἐτιμάετε, ἄτε, ἐτίμαον, ἐτίμων.

- Perfectum, πέτηκα, ut πέτυφα, honoravi.
- plusquamperfectum, ἐπετιμήκειν, honoraveram, ut ἐπέτυφειν.

Aoristus primus, ἐτίμησα, honoravi, ut ἔτυψα.

Aoristus secundus, ἔλιμον, ἔλιμες, idem, ut ἔτυπον.

Futurum primum, τιμήσω, honorabo, ut τύψω.

Futurum secundum, τιμῶ, idem, ut τυπῶ.

IMPERATIVI

praesens, & imperfectum.

- S. τίμαε, τίμα, τιμάετω, τιμάτω, honora.
- D. τιμάετον, τιμᾶτον, τιμαέτων, τιμάτων.
- P. τιμάετε, τιμᾶτε, τιμαέτωσιν, τιμάτωσιν.

- Perfectum & plusquamperf. , πέτηκε, honoraveris.

Aori-

Aoristus primus, τίμησον, honorato tu, vel honorabis.

Aoristus secundus, τίμε, λιμέτω, idem.

OPTATIVI

praesens & imperfectum.

- S. εἴθε τιμάοιμι, ὦμι, τιμάοις, ὦς, τιμάοι, τιμῶ,
- D. τιμάοιτον, ὦτον, τιμαότιω, ὦτιω.
- P. τιμαόομεν, ὦμεν, τιμαόοιτε, ὦτε τιμαόοιεν, λιμῶεν.

Perfectum & plusquamperfect. εἴθε τετιμήκοιμι, utinam honoraverim, vel honoravissem.

Aoristus primus, εἴθε τιμήσοιμι, utinam honoraverim.

Aoristus secundus, εἴθε τίμοιμι, τίμοις, idem.

Futurum primum, εἴθε τιμήσοιμι, utinam honorarem.

Futurum Secundum, εἴθε τιμοῖμι, τιμοῖς, idem.

Aoristus Aeolicus, εἴθε τιμήσεια, ut τύψαια.

CONJUNCTIVI

Praesens, & Imperfectum.

- S. εἰάν τιμάω, τιμᾶ, τιμάης, τιμάς, τιμάη, τιμᾶ,
- D. τιμάητον, ἔτων, τιμάητον, ἄτων.
- P. τιμάωμεν, ἄμεν, τιμάητε, ἄτε, τιμάωσι, ὧσι.

Perfectum & plusquamperfectum, εἰάν τετιμήκω, si honoraverim, vel honoravissem.

E 4

Aori-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305-191)

Aoristus primus, εἰάν τιμήσω ἢ honoravero.

Aoristus secundus, εἰάν τιμῶ, idem.

INFINITIVI

Præfens & imperfect. τιμάειν τιμᾶν honorare

Perfectum & plusquamperfectum, τιμηκέναι honorasse.

Aoristus primus, τιμήσαι, idem.

Aoristus secundus, τιμῆν, idem.

Futurum primum, τιμήσειν, honoraturum

Futurum secundum, τιμῆν, idem.

PARTICIPII

Præfens & imperfectum.

ὁ τιμάων τιμῶν τιμάωντι ἄντι honorans.

ἡ τιμάουσα ὡσαυτῆς τιμάουσα, ἄουσα.

τὸ τιμάων τιμῶν τιμάωντι ἄντι.

Perfectum & plusquamperfectum, ὁ τιμηκώς qui honoravit.

Aoristus primus, ὁ τιμήσας ἢ τιμήσασα τὸ τιμήσαν, idem.

Aoristus secundus, ὁ τιμῶν ἢ τιμῶσα τὸ τιμῶν.

Futurum primum, ὁ τιμήσων ἢ τιμήσασα τὸ τιμήσον, honoraturus.

Futurum secundum, ὁ τιμῶν ἢ τιμῶσα τὸ τιμῶν, idem.

Ver-

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi præfens.

S. τιμάομαι ὦμαι honoror, τιμάητιμᾶ τιμάεσται, ἄται.

D. τιλαόμεθον ὠμεθον τιμάεσθον ἄσθον τιμάεσθον ἄσθον.

P. τιμαόμεθα ὠμεθα τιμάεσθε ἄσθε τιμάοντα τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμάοιην ὠμην, ἐτιμάς ἐτιμῶ ἐτιμάετο ἄτο. honorabar.

D. ἐπιμαόμεθον ὠμεθον, ἐτιμάεσθον, ἄσθον, ἐτιμαίεθην, ἄσθην.

P. ἐτιμαόμεθα, ὠμεθα, ἐτιμάεσθε, ἄσθε, ἐτιμάοντο, ἄντο.

perfectum.

S. πέτιμημαι, πέτιμησαι, πέτιμηται, honoratus sum vel fui.

D. πετιμήμεθον πέτιμηθον, πέτιμηθον.

P. πετιμήμεθα, πέτιμηθε, πέτιμηνται.

Plusquamperfectum.

S. ἐπετιμήμην, ἐπετίμησο, ἐπετίμητο, honoratus eram vel fueram.

D. ἐπετιμήμεθον, ἐπετίμησθον, ἐπετιμήσθην.

P. ἐπετιμήμεθα, ἐπετίμησθε, ἐπετίμηντο.

Aori-

Régi nyjontatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Aoristus primus, ἐτιμήθην, honoratus sum vel fui.

Aoristus secundus, ἐτίμην, idem.

Futurum primum, τιμηθήσομαι, honorabor.

Futurum secundum, τιμήσομαι, idem.

Paulò pòst futurum, τετιμήσομαι, mox honorabor.

Imperativi præsens & imperfectum.

S. τιμάς, τιμῶ, τιμάεσθω, τιμάσθω, honorare.

D. τιμάεσθον, ἄσθον, τιμάεσθων, ἄσθων.

P. τιμάεσθε, ἄσθε, τιμάεσθωσαν, ἄσθωσαν.

Perfectum, & plusquamperfectum, τετιμήσθω, honoratus esto.

Aoristus primus, τιμήθητι, honorator tu, vel honoraberis.

Aoristus secundus, τίμηθι, idem.

Optativi præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ὦμην, τιμάοιο, ὦο, τιμάοιτο, ὦπι, utinam honorarer.

D. τιμαοίμεθον, ὠμεθον, τιμάοισθον, ὦσθον, τιμαοίσθην, ὦσθην.

P. τιμαοίμεθα, ὠμεθα, τιμάοισθε, ὦσθε, τιμάοιντο, ὦντο.

Perfectum, & plusquamperfectum.

S. εἴθε τετιμήμην, τητιμήο, τητιμήτο, utinam honoratus sim vel fuerim, essem vel fuisset.

D. τε-

D. τετιμήμεθον, τετιμήσθον, τοτιμήσθην.

P. τετιμήμεθα, τετιμήσθε, τετιμήντο.

Aoristus primus, εἴθε τιμηθείην, idem.

Aoristus secundus, εἴθε τιμείην, τιμείης, idem.

Futurum primum, εἴθε τιμηθούμην, utinam honorer.

Futurum secundum, εἴθε τιμησούμην, idem.

Paulò pòst Futurum, εἴθε πτιμησούμην, utinam mox honorarer.

CONJUNCTIVI præsens & imperfectum.

S. εἰάν τιμάομαι ὦμαι, τιμάη, τιμά, τιμάηται, τιμάται, si honorer vel honorarer.

D. τιμαώμεθον, ὠμεθον, τιμάησθον, ἄσθον, τιμάησθον, ἄσθον.

P. τιμαώμεθα, ὠμεθα, τιμάησθε, ἄσθε, τιμάωνται, ἡμῶνται.

Perfectum, & plusquamperfectum.

S. εἰάν τιμήωμαι, τιμήη, τιμήηται, si honoratus sim vel fuerim, essem vel fuisset.

D. τιμηώμεθον, τιμήησθον, τιμήησθον.

P. τιμηώμεθα, τιμήησθε, τιμήωνται.

Aoristus primus, εἰάν τιμηθῶ, si honoratus ero, vel fuero.

A ori-

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19.1)

Aoristus secundus, εὐν τιμῶ, idem.
INFINITIVI.

praesens, & imperfectum, τιμάεισ τιμάεισ
honorari.

Perfectum, & plusquamperfectum, τετιμῆσ
honoratum esse, vel fuisse.

Aoristus primus, τιμηθῆσαι, idem.

Aoristus secundus, τιμῶσαι, idem.

Futurum primum, τιμηθήσεσθ honoratum iri

Futurum secundum τιμήσεσθ, idem
paulò post futurum, τετιμηθήσεσθ, mox hono-
ratum iri.

participii praesens & imperfectum.

ὁ τιμαόμην, ὠμην, ἔ τιμαομένησ, ὠμένσ, qu
honoratur, vel honorabatur.

ἡ τιμαομένη, ὠμένη, τῆσ τιμαομένησ ὠμένησ.
τὸ τιμαόμην, ὠμην, ἔ τιμαομένησ, ὠμένσ.

perfectum & plusquamperfectum, τετιμημέ-
νσ, honoratus.

Aoristus primus, τιμηθεῖσ honoratus.

Aoristus secundus, τιμῆσ, idem.

Futurum primum τιμηθήσῃσ, honoran-
dus.

Futurum secundum, τιμησῃσ, idem.

Paulò post Futurum, τετιμησῃσ, mox
honorandus.

Ver-

VERBUM MEDIUM.

Indicativi praesens.

S. τιμάομαι, ὠμαι, τιμῶ, τιμῶ, τιμάεσθαι, ἄται.

D. τιμαόμεθον ὠμεθον, τιμάεσθον, ἄσθον, τιμάεσθον,
ἄσθον.

P. τιμαόμεθα, ὠμεθα, τιμάεσθε, ἄσθε, τιμάοντα,
όντα.

Imperfectum.

S. ἐτιμάμην, ὠμην, ἐτιμάσ, ὦ, ἐτιμάετο, ἄτο.

D. ἐτιμαόμεθον, ὠμεθον, ἐτιμάεσθον, ἄσθον, ἐτιμάεσ-
θην, ἄσθην.

P. ἐτιμαόμεθα, ὠμεθα, ἐτιμάεσθε, ἄσθε, ἐτιμάοντο,
όντο.

perfectum.

S. τέτιμα, τέτιμασ, τέτιμε.

D. τετίματον, τετίματον.

P. τετίμαμην, τετίματε, τετίμασι.

plusquamperfectum.

S. ἐτετίμην, ἐτέτιμασ, ἐτέτιμα, ut ἐτετίπειν

Aoristus primus, ἐτέτιμαμην, ut ἐτετιψάμην.

Aoristus secundus, ἐτιμόμην, ut ἐτιπόμην.

Futurum primum, τιμήσομαι, ut τιψομαι.

Futurum secundum, τιμῆμαι, ut τυπῆμαι.

IMPERATIVI

Praesens & Imperfectum.

τιμάσ, τιμῶ, τιμάεσθω, ἄσθω.

D. τι-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

D. τιμάσθον, ἄσθον: τιμάσθων, ἄσθων.

P. τιμάσθε, ἄσθε: τιμάσθωσιν, ἄσθωσιν.

perfectum & plusquamperfectum, τίμημε
ut τίτυπε.

Aoristus primus, τίμησαι, τιμησάσθω: ut τίψα
τιψάσθω.

Aoristus secundus, τίμηθε, τιμείσθω, ut τυπείθε.

OPTATIVI

Præfens & imperfectum

S. εἴθε τιμαίμεν, ὤμεν, τιμάοιτο ὦο: τιμαίτο, ὦπι

D. τιμαίμεθον, ὤμεθον: τιμαίσοιθον, ὦσοιθον, τιμαί-
σοίθω, ὦσοίθω.

P. τιμαίμεθα, ὤμεθα: τιμαίσοιθε, ὦσοιθε, τιμαίον-
το, ὦντο.

perfectum & plusquamperfectum, τίμοιμι
ut τίτύποιμι.

Aoristus primus, τιμησάμεν: ut τυψάμεν.

Aoristus secundus, τιμείμεν: ut τυπέμεν.

Futurum primum, τιμησόμεν: ut τυψόμεν.

Futurum secundum τιμώμεν: ut τυπόμεν.

CONIUNCTIVI

Præfens, & imperfectum.

S. εἰ τιμάωμαι, ὦμαι: τιμάη, ἄ: τιμάηται, ἄται.

D. τιμαίμεθον, ὤμεθον, τιμάησθον, ἄσθον, τιμάη-
σθον, ἄσθον.

P. τιμα-

P. τιμαίμεθα ὤμεθα, τιμάηθε ἄθε, τιμάνται,
ἄνται.

Perfectum & plusquamperfect. εἰ τιμῶμαι: ut
τετύπω.

Aoristus primus, εἰ τιμήσωμαι: ut τίψωμαι.

Aoristus secundus, εἰ τιμῶμαι: ut τίπωμαι.

INFINITIVI

præfens, & imperfectum.

τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι.

perfectum & plusquamperfectum, τετιμῆναι.

Aoristus primus, τιμήσοιθ.

Aoristus secundus, τιμείθ.

Futurum primum, τιμησέθ.

Futurum secundum, τιμείθ.

PARTICIPII

Præfens, & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος ὤμενος: ἡ τιμαομένη ὠμένη.

ἡ τιμαομένη ὠμένη, τῆς τιμαομένης ὠμένης.

τὸ τιμαόμενον ὠμενον: ἡ τιμαομένη ὠμένης.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

ὁ τιμῶς: ἡ τιμῶσα, τὸ τιμῶς: ut τιτυπῶς.

Aoristus primus, ὁ τιμησάμενος: ut τυψάμενος.

Aoristus secundus, ὁ τιμείμενος: ut τυπέμενος.

Futurum primum, ὁ τιμησόμενος: ut τυψόμενος.

Futurum secundum, ὁ τιμώμενος, ut τυπόμενος.

F

Ter

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 19. j.)

TERTIA CONIUGATIO.

	}	in x	e
			o
			x
In hac conjugatione contrahitur o ante	}	in ω	η
			ω
	}	in οι	ει
			η
			οι

Excipe infinitum, ubi o ante ei contra-
ctum in εν; δηλόειν, δηλῆν: eliditur enim an-
te contractionem jota ex ei.

VERBUM ACTIVUM.

Indicativi praesens.

S. δηλώω, δηλώω, δηλόεις, οἷς, δηλόει, δηλοῖ, mani-
festo.

D. δηλόετον, ἔτον, δηλόετον, ἔτον.

P. δηλόομαι, ἔμαι, δηλόετε, ἔτε, δηλόεσι, ἔσι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον, ἐδήλων, ἐδήλοες, ες, ἐδήλοε, ε, ma-
nifestabam.

D. ἐδήλόετον, ἔτον, ἐδήλοέτιω, ἔτιω.

P. ἐδηλόομαι, ἔμαι, ἐδηλόετε, ἔτε, ἐδήλοον, εν

per-

perfectum. δεδήλωκα manifestavi, ut πέτυφα
plusquamperfectum, ἐδεδήλωκα, manifesta-
veram, ut ἐπέτυφην.

Aoristus primus, ἐδήλωσα, manifestavi, ut
ἔτυφα.

Futurum primum, δηλώσω, manifestabō,
ut τύψω.

Hæc conjugatio omnino caret Aoristis,
& futuris secundis, & præterito medio.

IMPERATIVI

praesens & imperfectum.

S. δηλόε, δήλε δηλόετω; δηλότω, manifesta.

D. δηλόετον ἔτον; δηλόετων ἔτων.

P. δηλόετε ἔτε, δηλόετωσιν, ἔτωσιν.

Perfectum & plusquamperf.; δεδήλωκε, ma-
nifestaveris, ut πέτυφε.

Aoristus primus, δήλωσον δηλωσάτω, manifesta-
te tu, vel manifestabis; ut τύψον.

OPTATIVI

praesens, & imperfectum

S. εἴθε δηλόοιμι, οἶμι; δηλόοις οἷς; δηλόοι δηλοῖ;
utinam manifestarem.

D. δηλόοισον οἶτον, δηλοοίτιω οἶτιω;

P. δηλόοιμαι οἶμαι, δηλόοιτε οἶτε, δηλόοιεν οἶεν.

perfectum & plusquamperfectum, εἴθε δεδη-
λώκοιμι; utinam manifestaverim vel
manifestavissem, ut πέτυφοιμι.

F a

Aorist-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Aoristus primus.

είθε δηλώσαιμι, ut τύψαιμι.

Futurum primum.

είθε δηλώσοιμι, utinam manivestaverim, ut
τύψοιμι

Aoristus Æolicus, είθε δηλώσεια.

Subjunctivi præsens, & imperfectum.

S. εάν δηλώω, δηλώω δηλόης, οίς δηλόη, οί, si man-
ifestem vel manifestarem.

D. δηλόητον ὦτον, δηλόητον ὦτον.

P. δηλώωμεν ὦμεν, δηλόητε ὦτε, δηλώωσι ὦσι.

Perfectum & plusquamperfectum.

εάν δεδηλώκω, si manifestaverim vel manifesta-
vissem, ut πετύφω.

Aoristus primus.

εάν δηλώσω, si manifestavero, ut τύψω.

INFINITIVI

Præsens & imperfect. δηλόειν δηλέειν, manife-
stare.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλω-
κένας, manifestavisse.

Aoristus primus, δηλώσαι, idem.

Futurum primum, δηλώσειν, manifestaturum.

PARTICIPII.

præsens, & imperfectum.

ὁ δηλώων ὦν, ἔδηλούντ' ἔντ'.

ἡ δὲ δη-
λούσα

ἡ δηλόουσα, ἔσαι, τῆς δηλόουσης ἔσης.
τὸ δηλόον, ἔν, τῆς δηλόοντος ἔντος.

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ δεδηλωκώς, ἡ δεδηλωκυῖα, τὸ δεδηλωκός, qui ma-
nifestavit, ut πετύφως.

Aoristus primus, ὁ δηλώσας, ἡ δηλώουσα, τὸ δη-
λώσαν, idem, ut τύψας.

Futurum primum, δηλώσων, manifestaturus,
ut τύψων.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi præsens.

S. δηλόομαι ἔμαι, δηλόη οἶ. διλόετα, ἔτα, mani-
festor.

D. δηλόομεθον, ἔμεθον, δηλόεσθον, ἔσθον, δηλόεσθον,
ἔσθον.

P. δηλόομεθα, ἔμεθα, δηλόεσθε, ἔσθε, δηλόοντα,
ἔντα.

Imperfectum.

S. ἐδηλόομην, ἔμην, ἐδηλόα, ἐδηλέα, ἐδηλόετο, ἔτο,
manifestabar.

D. ἐδηλόομεθον, ἔμεθον, ἐδηλόεσθον, ἔσθον, ἐδηλόε-
σθην, ἔσθην.

P. ἐδηλόομεθα, ἔμεθα, ἐδηλόεσθε, ἔσθε, ἐδηλόοντο,
ἔντο.

F 3

Per-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.171)

perfectum.

S. δεδήλωμαι, δεδήλωσα, δεδήλωται, manifestatus sum vel fui.

D. δεδηλώμενον, δεδηλώσασθαι, δεδηλώσασθαι.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλώσασθαι δεδήλωται.

Plusquamperfectum.

S. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσα, ἐδεδήλωτο, manifestatus eram vel fueram.

D. ἐδεδηλώμενον, ἐδεδήλωσασθαι, ἐδεδηλώσασθαι.

P. ἐδεδηλώμεθα, ἐδεδήλωσασθαι, ἐδεδήλωσασθαι.

Aoristus primus ἐδηλώθην, manifestatus fui, ut ἐπέφθην.

Futurum primum, δηλωθήσομαι, manifestabor, ut πεφθίσομαι.

Paulò post Futurum, δεδηλώσομαι, mox manifestabor.

IMPERATIVI

præfens & Imperfectum.

S. δηλόσθαι, ἢ δηλοῦσθαι, ἔσθαι, manifestare.

D. δηλοῦσθαι, ἔσθαι, δηλοῦσθαι, ἔσθαι.

P. δηλοῦσθε, ἔσθε, δηλοῦσθαι, ἔσθαι.

Perfectum, & plusquamperfectum.

S. δεδήλωσα, δεδηλώσασθαι, manifestatus sis vel fueris.

D. δεδηλώσασθαι, δεδηλώσασθαι.

P. δεδήλωσασθε, δεδηλώσασθαι.

Aori-

Aoristus primus, δηλώθητι, manifestator tu, vel manifestaberis, ut τύφθητι.

OPTATIVI

præfens & imperfectum.

S. εἴθε δηλοῦμίην, οἶμίην, δηλοῦσθαι, οἶσθαι, δηλοῦσθαι, οἶσθαι, utinam manifestarer.

D. δηλοῦμενον, οἶμενον, δηλοῦσθαι, οἶσθαι, δηλοῦσθαι, οἶσθαι.

P. δηλοῦμεθα, οἶμεθα, δηλοῦσθε, οἶσθε, δηλοῦσθαι, οἶσθαι.

Perfectum, & plusquamperfectum.

S. εἴδε δεδηλώμην, δεδηλώσασθαι, δεδηλώσασθαι, utinam manifestatus sim vel fuerim, essem vel fuissim.

D. δεδηλώμενον, δεδηλώσασθαι, δεδηλώσασθαι.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλώσασθαι, δεδηλώσασθαι.

Aoristus primus εἴδε δηλωθείην, idem, ut πεφθίην.

Futurum primum, εἴδε δηλωθήσοίην, utinam manifestarer, ut πεφθίσοίην.

Paulò post Futurum, εἴδε δεδηλώσοίην, utinam mox manifestarer, ut πεφθίσοίην.

Subjunctivi præfens, & imperfectum.

S. εἰάν δηλώωμαι ὦμαι, δηλόηαι, δηλόηαι, ὦται, si manifestet, vel manifestaret.

D. δηλώμενον, ὦμενον, δηλόηαι, ὦσθαι, δηλόηαι, ὦσθαι.

F 4

P. δη-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

P. δηλοώμεθα, ὠμεθα, δηλόσθε, ὦσθε, δηλώομαι, ὄνται.

perfectum, & plusquamperfectum.

S. εἰάν δεδηλώμην, δεδηλώ, δεδηλήσται, si manifestatus sim vel fuerim, essem vel fuissen

D. δεδηλώμεθον, δεδηλήσθον, δεδηλήσθον.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλήσθε, δεδηλώνται.

Aoristus primus, εἰάν δηλωθῶ, si manifestatus ero, vel fuero.

INFINITIVI

Præfens & imperfectum, δηλόεσθαι, δηλῆσθαι manifestari.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλώσθαι, manifestatum esse vel fuisse.

Aoristus primus, δηλωθῆναι, idem.

Futurum secundum, δηλωθήσονται, manifestatum iri.

Paulò post Futurum, δεδηλώσεσθαι, mox manifestatum iri.

PARTICIPII

Præfens & imperfectum.

ὁ δηλοόμενος, ἔμμενος, τῶ δηλοομένῳ, ἐμμένῳ: qui manifestatur, vel manifestabatur.

ἡ δηλοομένη, ἐμμένη, τῆς δηλοομένης, ἐμμένης.

τὸ δηλοόμενον, ἔμμενον, τῷ δηλοομένῳ, ἐμμένῳ.

perfe-

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ δεδηλωμένος, ut πετημένος, manifestatus

Aoristus primus, ὁ δηλωθείς, idem, ut πεφθείς.

Futurum primum, ὁ δηλωθήσόμενος, manifestandus, ut πεφθήσόμενος.

Paulò post Futurum, ὁ δεδηλωσόμενος mox manifestandus.

VERBUM MEDIUM.

Indicativi præfens.

S. δηλόομαι, ἔμμαι, δηλή, οἱ. δηλόεται, ἔται.

D. δηλοόμεθον, ἔμεθον, δηλόεσθον, ἔσθον, δηλόεσθον ἔσθον.

P. δηλοώμεθα, ἔμεθα, δηλόεσθε, ἔσθε, δηλόονται, ἔνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλόομι, ἔμι, ἐδηλός, ἔ, ἐδηλόετο, ἔτο.

D. ἐδηλοόμεθον, ἔμεθον, ἐδηλόεσθον, ἔσθον, ἐδηλόεσθον, ἔσθον.

P. ἐδηλοώμεθα, ἔμεθα, ἐδηλόεσθε, ἔσθε, ἐδηλόοντο, ἔντο.

Aoristus primus.

ἐδηλωσάμι, ut ἐπιψάμι.

Futurum primum.

δηλώσομαι, ut τόψομαι.

F S

IM-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

IMPERATIVI

Præsens & imperfectum.

- S. δηλόε, δηλέ, δηλόεσθω, εσθω.
- D. δηλόεσθον, εσθον δηλόεσθων, εσθων.
- P. δηλόεσθε, εσθε, δηλόεσθωσιν, εσθωσιν.

Aoristus primus, δηλώσαι, δηλώσασθω, ut τυψαι.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

- S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην, δηλόοιο, οἴο, δηλόοιτο, οἴτο.
- D. δηλοοίμεθον, οίμεθον, διλόοισθον, οἴσθον, δηλοοίσθην, οἴσθην.
- P. δηλοοίμεθα, οίμεθα, δηλόοισθε, οἴσθε, δηλόοιντο, οἴντο.

Aoristus primus, εἴθε δηλωσαίμην, ut τυψαίμην.
 Futurum primum, εἴθε δεδηλωσοίμην, ut τυψοίμην.

CONJUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum.

- S. εἰάν δηλώωμαι, ὤωμαι, δηλόη, οἶ, δηλόηται, ὤται.
- D. δηλωοίμεθον, ὤμεθον, δηλόησθον, ὤσθον, δηλόησθον, ὤσθον.
- P. δηλωοίμεθα, ὤμεθα, δηλόησθε, ὤσθε, δηλόωνται, ὠνται.

Aoristus primus, δηλώσωμαι, ut τυψωμαι.

INFINITIVI

præsens, & imperfectum, δηλόεσθαι, εσθαι.
 Aori-

Aoristus primus, δηλώσασθαι.
 Futurum primum, δηλώσεσθαι.

PARTICIPII

præsens & imperfectum.

δηλοοῦμεν, εμμεν, τῆς δηλοοῦμενης, εμμενης.
 δηλοοῦμένη, εμμένη, τῆς δηλοοῦμένης, εμμένης.
 το δηλοοῦμενον, εμμενον, τῶς δηλοοομένου, εμμένου.
 Aoristus primus, ὁ δηλωσάμεν, ut τυψάμεν.
 Futurum secundum, ὁ δηλωσόμενος, ut τυψόμενος.

EXEMPLA OMNIUM CONJUGATIONUM.

PRIMÆ. SECUNDÆ.

τρέιβω tero.	λέγω dico.
γράφω scribo.	ἄγω duco, ago.
πέρπω delecto.	φεύγω ugio.
πέμπω mitto.	τρέχω curro.
βλέπω video.	βέγω vitupero.
τρέφω nutrio.	βρέχω rigo.
τρέπω verto.	λήγω cesso.
θάπτω sepelio.	
κρύπτω abscondo.	

TERTIÆ.

ἀδω cano.
 πλήθω impleo.
 πείθω, persuadeo.

QUARTÆ.

ἄζω ludo.
 πειράζω tento.
 ἀγιάζω sanctifico.

κεύθω.

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 19 j.)

κρύβω occulto.
ἀνύτω perficio.

ὕβριζω injuriā afficio
ὀρίζω finio.
κηρύττω prædico.
τάττω ordino,
πλάττω vel πλάσσω fingo

QUINTÆ

τέλλω mitto.
τέλλω orior.
ἀγγέλλω nuntio.
νέμω distribuo.
ἰσέμω ædifico.
κρίνω judico.
σπείρω fero.
κλίνω reclino.

SEXTÆ.

τίω honoro.
λύω solvo.
πύω liquo.
κυλώ prohibeo.
πιστάω credo.
ἀληθεύω verum dico.
νομίζω pasco.
ἀγορεύω concionor.

EXEMPLA CONJUGATIO-

NUM CIRCUMFLEXARUM.

PRIMÆ.

τελέω finio, perficio.
ποιέω facio.
πονέω laboro.
κινέω moveo.
καλέω voco.
ἀδικέω injuriā afficio.

SECUNDÆ.

γελῶ rideo.
βοῶ clamo.
ὀρῶ video.
ἐρωτάω interrogo.
νικάω vinco.
πλανῶ erro.

TERTIÆ.

χευσῶ in auro.
ὀμῶ juro.
πληρῶ impleo.
τυφλώ excæco.

λησῶ libero.
κληρῶ fortior.
βεβαιῶ firmo.

CA.

CUPUT DECIMUM.
DE VERBIS IN MI.

EX Verbis sextæ conjugationis Barytonorum in έω, άω, όω, ύω, formantur verba definitiain μι ac pro numero vocalium figurativarum α, ε, ο, υ, quatuor sunt conjugationes θέω, πίδημι, δόω, ἰσημι, στο: δάω, δίδωμι, αο: δεικνύω, δείκνυμι, ostendo.

II. Formantur verba in μι per reduplicationem: quæ duplex est. Altera propria, quum thematis consonans, vel tenuis loco aspiratæ cum jota brevi repetitur: θέω, πιδέω, δάω, διδάω.

III. Altera impropria, cum jota duntaxat præfigitur, quod fit, quando thema à vocali, aut s inchoatur εάω, ισάω, στο: έω, ἰέω, mitto.

IV. Cæterum ω mutatur in μι, & brevis characteristicam in longam, ε & α in η, θέω πίδημι: εάω ἰσημι: ο in ω, δάω, δίδωμι.

V. Quarta conjugatio caret reduplicatione Idcirco ω tantum in μι convertitur, cæteris salvis: δεικνύω, δείκνυμι. υ breve in Barytono, hic censetur longum.

VI. Reduplicatio seu propria, seu impropria in solo præfenti & imperfecto, per omnes tamē modos, & in ipsis quoq; participiis invenitur.

PARADIGMA PRIMÆ CONJUGAT.

I. Fit hæc conjugatio à verbis in έω, futurum

in

Régi nyomatványok, Ur. iv. kn. Bratislava
(305. 191)

in ἦσω, praeteritum in κα θέω, τίθημι, θήσω, τίθει
κα: ἔω, ἴημι. mitto dimitto. ἦσω, εἶκα.

Indicativi praesens.

S. τίθημι, τίθης, τίθῃσι, pono.

D. τίθετον, τίθετον.

P. τίθεμεν, τίθετε, τίθεσσι. Jonicè τίθεσσι.

II. Tertia persona pluralis similis est dativo plurali participii, τίθεντο, τίθεντι τίθεισσι.

III. Sic in Barytonis τύποισι, & in futuro τίθεισσι. Quocirca planè conveniunt cum dativis participiorum eiusdem temporis.

Imperfectum.

S. ἐτίθειν, ἐτίθης, ἐτίθει, ponebam.

D. ἐτίθετον, ἐτίθειν.

P. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

perfectum. τίθεικα, τίθεικας, τίθεικε, posui ut

plusquamperfectum. ἐπέθεικην, ἐπέθεικεις, πο-
lueram, ἐπέτευφειν.

Aoristus primus.

ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε, ἔτευφα.

Aoristus secundus.

S. ἔθλω, ἔθλης, ἔθλη.

D. ἔθετον, ἔθειν.

P. ἔθειμεν, ἔθετε, ἔθεισαν.

Fit ab imperfecto ablata reduplicatione;

ἐτίθειν, ἔθην.

Impe-

IMPERATIVI

Praesens & Imperfectum.

S. τίθει, τίθει, pone.

D. τίθετον, τίθειν.

P. τίθετε, τίθεισαν.

Fit à prima plurali praesentis temporis, mutando μεν in τι, τίθεμεν, τίθει, ubi τ est propter praecedentem aspiratam ἴσαμεν, ἴσασι, ἴσθμεν, ἴδοσι.

Praeteritum perfect. τέθεικε, τέθεικένω posueris.

Aoristus Primus, ἔθικον, ἔθικατω.

Aoristus secundus.

S. θέε, θέτω, ponito tu, vel pones.

D. θέτον, θέτων.

P. θέτε, θέτωσαν.

OPTATIVI

Praesens & imperfectum

S. εἴθε πθείην, πθείης πθείη, utinam ponerem.

D. πθείηλον, πθείητων,

P. πθείημεν πθείητε, πθείησαν.

Fit ab imperfecto indicativi, ablato augmē-
to syllabico, & interposita diphthongo, quæ
contineant characteristicam conjugationis,
ἐπίθλω, ἐπιθείην: ἴσθην, ἴσθήην, ἔθιδων, δίδοιην.

perfectum & plusquamperfectum, εἴθε πθεί-
κοιμι, πθείκοις, utinam posuerim, vel potuissent.

Aoristus primus, θείκαμι.

Aori-

Regi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

Aoristus secundus

- S. εἴτε θείην θείης, θείη, u. inam posuerim.
- D. θείητον, θείητην.
- P. θείημεν, θείητε, θείησιν.

Fit a praesenti πείθην ablata reduplicatione πείθω, quod hic & supra monuisse sit satis. Omnes enim Aoristi secundi, formantur hoc modo.

CONJUNCTIVI praesens & imperfectum.

- S. εἰάν πείθῃ πείθῃς, πείθῃ, si ponam vel ponerem.
- D. πείθῃτον, πείθῃτην.
- P. πείθῃμεν, πείθῃτε, πείθῃσιν.

Perfectum & plusquamperfectum, εἰάν πείθεικα si posuerim, vel posuissim.

Aoristus primus, εἰάν θήκω.

Aoristus secundus.

- S. εἰάν θῶ θῆς θῆ, si posuero.
- D. θῆτον, θῆτην.
- P. θῶμεν, θῆτε, θῶσιν.

INFINITIVI

praesens & imperfectum. πείθειναι, ponere.

Perfectum & plusquamperfectum. τεθεικέναι, posuisse.

Aoristus primus. θήκω.

Aoristus secundus, θείναι posuisse.

Futurum primum, θήσων positurum esse.

Participii praesens, & imperfectum.

ἰ πείθεις, πείθεις : ponens.

πείθεισαι, τῆς πείθεισας, τὸ πείθεις, πείθεις. Perfectum & plusquamperfectum. τεθεικώς κείως, κείως, qui posuit.

Aoristus primus, θήκω, θήκωσιν, θήκωσιν.

Aoristus secundus.

θεός, ἔθεις, qui posuit.

θεός, τῆς θείας, τὸ θεός, ἔθεις.

Futurum primum, θήσων, positurus, θήσων, θήσων.

PARADIGMA VERBI PASSIVI.

Indicativi Praesens.

- S. τίθεμαι, τίθεσθαι, τίθεσθαι, ponor.
- D. τίθεμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
- P. τίθεμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Imperfectum.

- S. ἐπιθέμεν ἐπιθεσοῦ ἐπιθετο, donebar.
- D. ἐπιθέμεθον, ἐπιθεσθον ἐπιθεσθον.
- P. ἐπιθέμεθα, ἐπιθεσθε ἐπιθεντο.

perfectum.

- S. τεθείμαι, τεθεισθαι, τεθεισθαι, positus sum.
- D. τεθείμεθον, τεθεισθον, τεθεισθον.
- P. τεθείμεθα, τεθεισθε, τεθεισθαι.

Plusquamperfectum. ἐπέθειμαι, ἐπέθεσο, ἐπέθειτο. positus eram vel fueram.

Aoristus primus. ἐπέθην, ἐπέθης, positus fui.

G

penul-

Régi nyjontatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Penultima Aoristi primi corripitur à τήναι, ἐπήναι, abjecta subjunctiva, & quoque praeteriti vertitur in tenuem τ.

Aoristo secundo carent verba passiva.

Futurum primum, πθήσομαι, ponar. paulò post Futur. πθείσομαι, paulò post ponar.

IMPERATIVI.

praesens & imperfectum.

S. τίθεσ, τίθέτω, ponere.

D. τίθεσθον, τίθέσθων.

P. τίθεσθε, τίθεσθωσιν.

perfectum & plusquamperfectum. τίθεισ, τίθεισθε, positus sis vel fueris.

Aoristus primus, πθήτω, πθήτω, ponitor tu vel ponêris.

OPTATIVI

praesens & imperfectum.

S. ἄγε τίθειμην, τίθειο, τίθειτο, utinam ponerer.

D. τίθειμεθον, τίθεισθον, τίθεισθην.

P. τίθειμεθα, τίθεισθε, τίθειντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. ἄγε πθείμην, πθείο, πθείτο, utinam posuisset.

D. πθείμεθον, πθείσθον, πθείσθην.

P. πθείμεθα, πθείσθε, πθείντο.

Aoristus primus, πθείω, πθείης.

Futurum primum, πθήσοίμην, utinam ponar.

paulò post futur. πθείσοίμην, utin. mox ponar.

CONJUNCTIVI

praesens & imperfectum.

ἐάν τιθῶμαι, τιθῆ, τιθῆται. si ponar & ponerer.

τιθῶμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.

τιθῶμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

perfectum & plusquamperfectum.

ἐάν τεθῶμαι, τεθῆ, τεθῆται, si positus fuerim, vel fuisset.

τεθῶμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.

τεθῶμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

Aoristus primus. ἐάν τεθῶ, τεθῆς, si positus fuero

INFINITIVI

praesens & imperfectum. τίθεσθαι, poni.

perfectum & plusquamperfectum. τεθεισθαι, positum esse.

Aoristus primus, τεθῆναι.

Futurum primum, τεθήσοθαι. positum iri.

paulò post futurum. τεθείσοθαι, mox positum

PARTICIPII

Praesens & imperfectum.

τιθόμενος, & τιθεμένης, qui ponitur, vel ponetur.

τιθεμένη, τῆς τιθεμένης. τὸ τιθέμενον, & τιθεμένης.

perfectum & plusquamperfectum, τεθειμένος, τεθειμένης.

τεθειμένος.

Aoristus primus. τεθείς, τεθείσσι, τεθέν, idem.

Régi nyjontatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19.1)

Futurum primum. τεθησόμεν @, τεθησομένη, τθησόμενον, pone uis.
Paulopoli futuri n: τεθεισόμεν @, τεθεισομένη, τθεισόμενον.

VERBUM MEDIUM.

I. Præfens & imperfectum conveniunt cum Passivis: Perfectum & plusquamperfectum futurum secundum tum demum hic quaeruntur sunt, cum verba circumflexa, à quibus verba in μι formantur, prædicta tempora habuerint.

II. Restant ergo tria tantum tempora, Aoristus primus, Futurum primum, Aoristus secundus.

Aoristus primus.

Indicativi. ἐθήκαμην, ἐθήκα, ἐθήκατο, ut ἐθήκαμ.

Imperativi. θήκαι, θήκασθω.

Optativi. θηκαίμην.

Subjunctivi. θηκαμάη.

Infinitivi. θηκασθαι.

Participii. θηκάμεν @.

Futurum primum.

Indicativi. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται, ponam.

Optativi. θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο, utinam ponam.

Infinitivi. θήσεσθαι, πο futuru n.

Participii. θησόμενος, θησομένη, θησόμενον, πο futuru n.

Aoristus secundus, Indicativi.

S. ἐθέμην, ἔθεσσ, ἔθετο, posui.

ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθω.
ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

III. Fit ab imperfecto passivo, ablata reductione. Idque in omnibus modis, ἐτιθέμην, ἐτίθει, τίθεισ, θέσο.

Aoristus secundus Imperativi.

θέσο, θέσθω, pone vel posueris.

θέσθον, θέσθων.

θέσθε, θέσθων.

Aoristus secundus Optativi.

εἴθε θέσομαι, θέσο, θέστω, utinam posuerim.

θέσομεθον, θέσθον, θέσθην.

θέσομεθα, θέσθε, θέντω.

Aoristus secundus Coniunctivi.

εἰάν θέσομαι, θῆ, θῆται, si posuerim, vel posuero.

θέσομεθον θῆσθον, θῆσθην.

θέσομεθα, θῆσθε, θῶνται.

Aoristus secundus Infinitivi. θέσαθ, ponere, vel posuisse.

Aoristus secundus participii, θέμεν @, ἐνθ, ενον, qui posuit.

PARADIGMA SECUNDÆ CONJUGATIONIS Verborum in μι.

I. Continet hæc conjugatio verba in μι facta ex verbis in αω futurum ἦσω, præteritum ἔειπα, ἔειπες, ἔειπες, ἔειπα.

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19.1)

Indicativi praesens.

- S. ἵστημι, ἵστης, ἵστησι. sisto vel statuo.
- D. ἵστατον, ἵστατον.
- P. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασι.

Imperfectum.

- S. ἵστην, ἵστης, ἵση.
- D. ἵστατον, ἵστάτην.
- P. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.

Perfectum.

ἔστακα, ἔστακας, ἔστακε, steti, ut τέτυθα, &c

II. ἔστακα, per a pro ἔσηκα à Futuro servat autem e asperum spiritum praesentis ἵστημι, ἔστακα.

Perfectum & plusquamperfectum. ἐστάκειν, ἐστάκειν, ἐστάκεις, &c.

Aoristus primus, ἔσησα.

Aoristus secundus.

- S. ἔσην, ἔσης, ἔση.
- D. ἔσητον, ἔσητήν.
- P. ἔσημεν, ἔσητε, ἔσησαν.

Futurum Primum, ἕσσω, ἕσεις, ἕσση.

IMPERATIVI

Praesens & imperfectum.

- S. ἵσταθι, ἵστάτω.
- D. ἵστατον, ἵστάτων.
- P. ἵστατε, ἵσάτωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum. ἔστακε, ἔστακέναι.

Aoristus primus. ἔστησαν, ἔστησάντων.

Aoristus secundus.

- S. ἔστηθι, ἔστήτω.
- D. ἔστητον, ἔστήτων.
- P. ἔστητε, ἔστωσαν.

OPTATIVI

Praesens & imperfectum.

- S. εἴθε ἱσῶμαι, ἱσῶμαι, ἱσῶμαι.
- D. ἱσῶμεν, ἱσῶμεν.
- P. ἱσῶμεν, ἱσῶμεν, ἱσῶμεν.

Perfectum & plusquamperfectum, ἱσῶκοιμι, ἱσῶκοις.

Aoristus primus, ἕσσομαι.

Aoristus secundus.

- S. εἴθε σῶμαι, σῶμαι, σῶμαι.
- D. σῶμεν, σῶμεν.
- P. σῶμεν, σῶμεν, σῶμεν.

Futurum primum, ἕσομαι.

CONJUNCTIVI

Praesens & imperfectum.

- S. εἰάν ἱσῶ, ἱσῶς, ἱσῶ.
- D. ἱσῶτον, ἱσῶτων.
- P. ἱσῶμεν, ἱσῶτε, ἱσῶσι.

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 19 j)

Perfectum & plusquamperfectum, εἰὼν ἐσάνκ.
Aoristus primus. εἰὼν εἴσω.

Aoristus secundus.

S. εἰὼν εἰῶ, εἴης, εἴη.

D. εἴητον, εἴτον.

P. εἴωμεν εἴητε, εἴωσι.

INFINITIVI

praesens & in perfectum. ἐσάναι.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐσάνενα.

Aoristus primus. εἴσαι.

Aoristus secundus. εἴησαι.

Futurum primum. εἴσειν.

PARTICIPII

Præsen & imperfectum.

ἰστάς ἰσάντ@, ἡ ἰσᾶσα, ἰσᾶσης, τὸ ἰσάν, ἰσάντ@.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐσάνκως, ἐσάνκῆα, ἐσάνκός.

Aoristus secundus.

ἰσᾶς, εἴαντ@, ἡ εἴασα, εἴασης, τὸ εἴαν, εἴαντ@.

Futurum primum. εἴσων, εἴσῃσιν, εἴσῃσιν.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi præsens.

S. ἴσμαι, ἴσσαι ἴσεται.

D. ἴσᾶμεθον, ἴσᾶσθον, ἴσᾶσθον.

P. ἴσᾶμεθα, ἴσᾶσθε, ἴσᾶνται.

Imperfectum.

S. ἴσᾶμην, ἴσᾶσο, ἴσᾶτο.

D. ἴσᾶμεθον, ἴσᾶσθον, ἴσᾶσθην.

P. ἴσᾶμεθα, ἴσᾶσθε, ἴσᾶντο.

Perfectum, ἔσμαι, ἔσσαι, ἔσεται.

Plusquamperfectum, ἔσᾶμην, ἔσᾶσο, ἔσᾶτο.

Aoristus primus, ἔσᾶην.

Futurum primum, εἰσᾶσομαι.

Paulò post Futurum, εἰσᾶσομαι.

IMPERATIVI

praesens & imperfectum.

S. ἴσσο, ἴσᾶδω.

D. ἴσᾶσθον, ἴσᾶδων.

P. ἴσᾶθε, ἴσᾶδωσιν.

Perfectum & plusquamperfectum. ἔσσο, ἐσᾶδω.

Aoristus primus, εἴητι, εἰσᾶήτω.

OPTATIVI

praesens & Imperfectum.

S. εἴη ἴσᾶμην, ἴσᾶῶ, ἴσᾶίτω.

D. ἴσᾶμεθον, ἴσᾶίσθον, ἴσᾶίσθην.

P. ἴσᾶίμεθα, ἴσᾶίθε, ἴσᾶίντω.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. εἴη ἔσᾶμην, ἔσᾶῶ, ἔσᾶίτω.

D. ἔσᾶμεθον, ἔσᾶίσθον, ἔσᾶίσθην.

P. ἔσᾶίμεθα, ἔσᾶίθε, ἔσᾶίντω.

Aoristus primus. εἰσᾶείην, εἰσᾶείης, εἰσᾶείη.

Futurum primum, εἰσᾶσοίμην.

Im

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Paulò post Futurum, ἐστουσίμην.

CONJUNCTIVI

præsens & imperfectum.

- S. εἰάν ἰσῶμαι, ἰσῶ, ἰσῶται.
- D. ἰσῶμεθον, ἰσῶσθον, ἰσῶσθον.
- P. ἰσῶμεθα, ἰσῶσθε, ἰσῶνται.

Perfectum & plusquamperfectum.

- S. εἰάν ἐστῶμαι ἰστῶ, ἐστῶται.
- D. ἐστῶμεθον, ἐστῶσθον, ἐστῶσθον.
- P. ἐστῶμεθα, ἐστῶσθε, ἐστῶνται.

Aoristus primus, εἰάν σταθῶ, σταθῆς, σταθῆ.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, ἰστασθαι.
perfectum & plusquamperfectum, ἐστῶσθαι.

Aoristus primus, σταθῆναι.

Futurum primum, σταθήσεσθαι.

Paulò post Futurum, ἐστασέσθαι.

Participii præsens & imperfectum.

ἰσῶμεν, ἰσῶμένη, ἰσῶμενον.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐσταμέν, ἐσταμένη, ἐσταμένον.

Aoristus primus, σταθεῖς, σταθείσαι, σταθεν.

Futurum primum, σταθήσομεν, ούμενη, όμενον.

Paulò post Futurum, ἐστασομέν:

VERBUM MEDIUM.

I. Tria hujus verbi tempora formare licet

AORI-

Aoristum primum, Futurum primum, Aoristum secundum.

II. Aoristus primus Indicativi sic habet, ἐσηοσίμην. Imperativi, σῆσαι, στησάτω, Optativi, σῆσάμεν Coniunctivi, σῆσωμαι. Infinitivi σῆσαι participii, σῆσόμεν.

III. Futuri primi hæc sunt tempora, σῆσομαι optativi, σῆσοίμην infinitivi, σῆσεσθαι, participii, σῆσομεν.

Aoristus secundus Indicativi.

- S. ἐσέμην ἐσασ, ἐσαστο.
- D. ἐσέμεθον, ἐσασθον ἐσασθην.
- P. ἐσέμεθα, ἐσασθε, ἐσαστο.

Vix est usitatum hoc tempus: minimè verò extra Indicativum, στάσω, σταίμην, σταίμην, στάσθαι στάμεν.

PARADIGMA TERTIÆ CON-

jugationis Verborum in μι.

I. Continet hæc conjugatio verba in μι facta à circumflexis in σω, futurum ωρω, præteritum κα: δῶω, δίδωμι, do, δώσω, δέδωκα, dedi

Indicativi præsens.

- S. δίδωμι, δίδως, δίδωσι, do.
- D. δίδοτον, δίδοτον.
- P. δίδομεν, δίδοτε, δίδασι. Ionicè δίδασσι.

Imperfectum.

- S. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδα, dabam.

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

D. ἐδίδοτον, ἐδίδότην.
P. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.
perfectum, δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε, dedi.
Plusquamperfectum, ἐδέδωκεν, dederam.
Aoristus primus, ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε, dedi.

Aoristus secundus

S. ἔδων ἔδως, ἔδω, dedi.
Γ. ἔδοτον, ἔδοτην.
P. ἔδομεν, ἔδοτε ἔδοσαν.
Futurum primum, δώσω, δώσεις, dabo.

IMPERATIVI

Præfens, & imperfectum.

S. δίδωσι, δίδωτω, da.
D. δίδοτον, δίδοτων.
P. δίδωτε, δίδωσαν.
præteritum perfectum, δέδωκε, δέδωκέτω, dederis.

Aoristus secundus.

S. δῶς, δώτω, da.
D. δώτον, δώτων.
P. δώτε, δώσαν.

OPTATIVI

præfens, & imperfectum.

S. εἴθε δίδωμι, δίδωμις, δίδωμι, utinam, darem.
D. δίδωμιτον, δίδωμιτην.
P. δίδωμιμεν, δίδωμιτε, δίδωμισαν.

per-

Perfectum & plusquamperfectum, δέδωκαίμι, utinam dederim, vel dedissem.

Aoristus primus. δῶκαίμι.

Aoristus secundus

S. εἴθε δώωμι, δώωμις, δώωμι, utinam dederim.
D. δώωμιτον, δώωμιτην.

P. δώωμιμεν, δώωμιτε, δώωμισαν.

Atticè, δάωμι, δάωμις, δάωμι.

Futurum primum. δάωσιμι, utinam dem.

SUBJUNCTIVI

præfens, & imperfectum.

S. εἰάν δίδωμι, δίδωμις, δίδωμι.

D. δίδωμιτον, δίδωμιτων.

P. δίδωμιμεν, δίδωμιτε, δίδωμισι.

Perfectum & plusquamperfectum. δέδωκαίμι, δέδωκαίμις si dederim, vel dedissem.

Aoristus primus. εἰάν δάωμι.

Aoristus secundus.

S. εἰάν δάωμι, δάωμις δάωμι, si dederero.

D. δάωμιτον, δάωμιτων.

P. δάωμιμεν, δάωμιτε, δάωμισι.

INFINITIVI

Præfens & imperfectum. δίδοναι, dare.

perfectum, & plusquamperfectum. δέδωκεναι, dedisse.

Aoristus primus. δάωμαι.

Aori-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

Aoristus secundus, *δίξαι*.
Futurum primum, *δίωσειν*, Daturum.

PARTICIP II.

præsens & imperfectum.

ὁ δίδξς, δίδόντϙ, qui dat, vel dabat.
ἢ δίδξσαι, δίδξσις, τὸ δίδόν, δίδόντϙ.

Perfectum & plusquamperfectum. *δέδω-
καίς*, qui dedit.

Aoristus primus, *δίωκας, δίωκασα, δίωκων*:
Futurum primum, *δίώσων, δίώσῃς, δίωσιν*.
Aoristus secundus.

ὁ δίξς, δίδόντϙ, qui dedit.
ἢ δίξσαι, δίξσις, τὸ δίδόν, δίδόντϙ.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi præsens.

S. *Δίδουμαι, δίδομαι, δίδεται* tribuor.
D. *διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον*.
P. *διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται*.

Imperfectum.

S. *ἐδιδόμην, ἐδίδουσα, ἐδίδουσα*, dabar.
D. *ἐδιδόμεθον, ἐδίδουσθον, ἐδιδόσθην*.
P. *ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο*.

perfectum.

δέδομαι, δέδομαι, δέδοται, datus sum.
plusquamperfectum, *ἐδέδομην*.
Aoristus primus, *ἐδίδοθην*.

Futu-

Futurum primum, *δοθήσομαι*, Dabor.
paulò post futurum, *δέδοσμαι*, mox dabor.

IMPERATIVI

præsens & imperfectum.

S. *δίδου, δίδοσθω*, dare.

D. *δίδουθον, δίδοσθων*,

P. *δίδοσθε, δίδοσθωσιν*.

perfectum & plusquamperfectum.

S. *δέδου, δέδοσθω*, datus sis vel fueris.

D. *δέδοσθον, δέδοσθων*.

P. *δέδοσθε, δέδοσθωσιν*.

Aoristus primus, *δοθήτι, δοθήτω*, dare vel da-
tor.

OPTATIVI

Præsens & Imperfectum.

S. *εἴθε δίδοίμην, δίδοιο δίδοιτο*, utinam darer.

D. *διδοίμεθον, δίδοισθον, δίδοισθην*.

P. *διδοίμεθα, δίδοισθε, δίδοίντο*.

perfectum & plusquamperfectum. *δέδοίμην,
δέδοιο* utinam datus fuerim vel fuissim.

Aoristus primus. *εἴθε δοθῆίην, δοθῆίης*, utinam
datus fuerim.

Futurum primum. *εἴθε δοθήσοίμην, δοθήσοιο, δο-
θήσοιτο*, utinam darer.

paulò post futurum, *εἴθε δέδοσοίμην, δέδοσοιο,
δέδοσοιτο*, utinam mox darer.

Sub-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.19j)

DE VERBIS
SUBJUNCTIVI

Præfens & imperfectum.

S. εἰν διδάμαι, διδάω, διδάται.

D. δίδάμεθον, διδάσθον, διδάθον.

P. διδάμεθα, διδάσθε, διδάνται.

perfectum & plusquamperfectum δεδάμεθα δε
δάω, δεδάται si datus fuerim, vel fuisset.

Aoristus primus, εἰν δοθῶ, ἦς, ἦ, si datus fuero

INFINITIVI

præfens & imperfectum, δίδωσθαι, dari.

Perfectam & plusquamperfectum. δεδόσθαι, da
tum esse.

Aoristus primus. δοθῆναι, datum esse.

Futurum primum, δοθήσεσθαι, datum iri.

paulò post Futurum, δεδόσεσθαι, mox datum iri

Participii præfens & imperfectum.

ὁ δίδόμενος, ἡ διδόμενη, τὸ διδόμενον, qui datur, ve
dabatur.

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ δεδομένος, ἡ δεδομένη, τὸ δεδομένον, datus

Aoristus primus. ὁ δοθείς, ἡ δοθείσα, τὸ δοθέν,
idem.

Futurum primum, ὁ δοθησόμενος, ἡ δοθησόμενη, τὸ
δοθησόμενον, dandus

paulò post Futurum, δεδοσόμενος, mox dandus

Ver

VERBI MEDII.

Aoristus primus ἐδώκαμι, parùm usitatus,
Aoristus verò secundus sic inflectitur.

INDICATIVI

S. ἐδόμην, ἔδοσα, ἔδοτο, dedi.

D. ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἔδοσθην.

P. ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

IMPERATIVI

S. δόςσο, δόςθω, dederis.

D. δόςσθον, δόςσθων.

P. δόςσατε, δόςσασσαν.

OPTATIVI

S. εἴθε δοίμην, δοῖο, δοῖτο, utinam dederim.

D. δοίμεθον, δοίσθον, δοίσθην.

P. δοίμεθα, δοῖσατε, δοῖντο.

CONJUNCTIVI

S. εἰν δώμην, δῶ, δῶται si dederò.

D. δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

P. δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Infinitivi, δώσθαι, dedisse.

PARTICIPII

ὁ δόμενος, ἡ δομένη, τὸ δόμενον, qui dedit.

Futurum primum per omnes modos δώσμεθα,

dabo, δώσοίμην, δώσεσθαι, δώσομενος.

H

PARA-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

PARADIGMA QUARTUM

Coniugationis Verborum in μι.

I. Continet hæc coniugatio verba in μι.
ἔτα à verbis in υω, δεικνύω, δείκνυμι.

VERBI ACTIVI

Indicativi præfens.

S. δείκνυμι, δείκνυς, δείκνυσι, ostendo.

D. δεικνύμενον, δεικνύμενον.

P. δεικνύμεθα, δεικνύσθε, δεικνύσθαι.

Imperfectum.

S. ἔδεικνυον, ἔδεικνυς, ἔδεικνυτε, ostendebam.

D. ἔδεικνύμενον, ἔδεικνύμενον.

P. ἔδεικνύμεθα, ἔδεικνύσθε, ἔδεικνύσθαι.

IMPERATIVI

Præfens & imperfectum.

S. δεικνύθι, δεικνύτω, ostende.

D. δεικνύμεθα, δεικνύσθε.

P. δεικνύτω, δεικνύτωσαν.

INFINITIVI

præfens & imperfectum.

δεικνύμεθα, ostendere.

PARTICIPII

præfens & imperfectum.

ὁ δεικνύς, ὁ δεικνύς, ὁ δεικνύς, ostendens.

ἡ δεικνύσα, τῆς δεικνύσης.

τὸ δεικνύον, τὸ δεικνύοντος.

VERBUM PASSIVUM

Indicativi præfens.

S. δεικνύμαι, δεικνύσμαι, δεικνύμαι, ostendor.

D. δεικνύμεθον, δεικνύσθον, δεικνύσθον.

P. δεικνύμεθα, δεικνύσθε, δεικνύσθαι.

Imperfectum.

S. ἔδεικνύμην, ἔδεικνυσαι, ἔδεικνυτο, ostendebam.

D. ἔδεικνύμεθον, ἔδεικνύσθον, ἔδεικνύσθον.

P. ἔδεικνύμεθα, ἔδεικνύσθε, ἔδεικνύσθαι.

IMPERATIVI

præfens & Imperfectum.

S. δεικνύσθαι, δεικνύσθω, ostendere.

D. δεικνύσθον, δεικνύσθωσαν.

INFINITIVI

Præfens & imperfectum. δεικνύσθαι, ostendi.

Participij præfens & imperfectum.

δεικνύμεθα, ἡ δεικνύμενη, τὸ δεικνύμενον, qui ostenditur vel ostendebatur.

CAPUT UNDECIMUM.

DE ADVERBIO CONIUNCTIONIS,

ne, & Præpositione.

Adverbiorum tot sunt species, & significationes, quot apud Latinos, imò plures, cum Græci interjectiones adverbis annumerent, Φεῦ, heu, ἰὼ, ἰο, εὐγε euge. quod Latini non faciunt, facile autem ex significatione

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

hicatione colliget quis, quonam adverbium, quod occurrit, referendum sit utrum videlicet ad temporis adverbia. ut νῦν, nunquam, πῦν, tunc, χθες, heri, σήμερον, hodie, ἄρτι, cras, μετῴριον perendie: an qualitatibus, ut εὖ bene, καλῶς, pulchre, ὀρθῶς, rectè, σοφῶς sapienter, δικαίως, justè ἀληθῶς, verè: an quantitatibus, ut δις, bis, τρις, ter τετρακίς, quater: πεντακίς, quinquies: πολλακίς, sæpè: an loci, ut ἐνταῦθα hic: δεῦρο, huc ἐκεῖθεν, illinc: & sic de cæteris itaq; operæ prætiū non est longos adverbiorum catalogos pueris ediscendos proponere.

Conjunctionum apud Græcos tot sunt Genera, quot apud Latinos, quod juvenuti hoc loco indicare sufficiet.

Præpositiones enumerantur in universum octodecim: Sex monosyllabæ, ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ, vel ἐξ, πρὸς, πρὸς, σὺν.

Duodecim dissyllabæ ἀνά, κατὰ, διὰ, μετὰ, πρὸς, ἀντὶ, ἐπὶ ἀμφι, περι ἀπό, ὑπό, ὑπὲρ.

CAPUT DUODECIMUM. CONTINENS CATECHESIN CHRISTIANAM, & Hymnos quosdam, cum Cato- nis sententiis Græco-Latinis.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἔρανοῖς.

ORATIO Dominica. Pater noster, qui es in cælis.

Ἀγασθήτω τὸ ὄνομά σου.

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.

Γενηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν ἔρανο, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιείσιον, δὸς ἡμῖν σήμερον.

Καὶ ἄφεε ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλήταις ἡμῶν.

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

Ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ἀμήν.

Ἀσπασμός τῶ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἀγνωστάτην παρθένον.

Χαῖρε Μαρία, κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σε, ὀλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὀλογημένη ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σε ἰησοῦς.

Sanctificetur nomen tuum.

Adveniat Regnum tuum.

Fiat voluntas tua, sicut in caelo, & in terra.

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

Et dimitte nobis debita nostra: sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos a malo, Amen.

Salutatio Angelica ad Sanctissimam Virginem.

Ave Maria, gratiâ plena Dominus tecum benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Iesus.

H3 San-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Ἁγία Μαρία μήτηρ τῆς
Θεῆς, προσέχευ ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἁμαρτωλῶν ἡμῶν, καὶ ἐν
τῇ ᾠρᾷ τῆς θανάτου ἡμῶν,
Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν ἁγίων Ἀπο-
στόλων.

Πιστεύω εἰς Θεὸν πατέρα,
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρα-
νοῦ καὶ γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν
ἕκτον αὐτῶν μόνον, Κύριον
ἡμῶν.

Συληφθέντα ἐκ πνεύ-
ματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ
Μαρίας ἁγίας ἑστῆς.

Παθόντα ὑπὸ Ποντίου Πί-
λάτου, σταυρωθέντα, θανόν-
τα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς ᾅδου,
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα
ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς οὐρανοῦς
καθήμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ
ἡ πατρὸς παντοκράτορος
Ὁ Θεὸς μέλλει ἔρχεσθαι

Sancta Maria Mater
DEI, orapro nos
bis peccatoribus, nunquam
& in hora mortis nos
strae, Amen.

Symbolum sanctorum
Apostolorum.

Credo in Deum Pa-
trem omnipotentem
factorem caeli & terra-

Et in Jesum Chri-
stum, Filium ejus unigenitum
cum Domino nostrum.

Qui conceptus est
de Spiritu sancto, natus
ex Maria Virgine.

Passus sub Pontio Pilato,
cruce fixus, mortuus,
& sepultus.

Descendit ad inferos
tertia die resurrexit
mortuis.

Ascendit ad caelos, se-
det ad dexteram DEI
Patris omnipotentis.
Inde venturus est ju-

dicare vivos, & mor-
tuos.

Credo in Spiritum
sanctum.

Sanctam Ecclesiam
Catholicam, sanctorum
communione.

Remissionem pec-
catorum.

Carnis resurrectionem.

Et vitam aeternam,
Amen.

Decalogus. Decem
praeccepta Dei.

I. Ego sum Dominus
Deus tuus, non habe-
bis deos alienos coram
me. Non facies tibi scul-
ptile, ut adores illud.

II. Non assumes no-
men Domini Dei tui
in vanum, nec enim in
fontem habebit Domi-
nus eum, qui assump-
serit nomen Domini
Dei sui frustra.

H3

III.

ζώντας, καὶ νε-
κρῶς.

πιστεύω εἰς πνεῦμα ἁ-
γίον.

Ἁγίαν ἐκκλησίαν κα-
θολικὴν, ἁγίων κοινω-
νίαν.

Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Σαρκὸς ἀνάστασιν.

καὶ ζωὴν αἰώνιον.

Ἀμήν.

Δεκάλογος. Δέκα ἐπι-
τάλαι Θεοῦ.

Εγὼ εἰμι κύριος ὁ Θεός
σου. ἐκέσονται σοὶ θεοὶ ἑτε-
ροὶ πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις
σεαυτῷ γλυπτόν, ἕως σκυ-
λήσεις αὐτῷ.

οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυ-
ρίου Θεοῦ σου ἑστῆς ματαίως
καὶ γὰρ μή καθήμενος κύ-
ριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄ-
νομα κυρίου τῆς Θεοῦ αὐτοῦ
ἑστῆς ματαίως.

dicar

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

Μνήσθητι τὴν ἡμέραν
τῶν Σαββάτων ἀγιάζειν
τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ
τὴν μητέρα σου, ἵνα γένη
μακροχρόνιος Ἰπὶ τῆς
γῆς, ἦν κύριος ὁ θεός σου
δώσει σοι.

οὐ φονεύσεις.
οὐ μοιχεύσεις.
οὐ κλέψεις.

οὐ ψευδομαρτυρήσεις
καὶ τὸ πλησίον σου μαρτυ-
ριαν ψεύδῃ.

οὐκ Ἰπιδυμήσεις τὴν γυ-
ναῖκα τῆς πλησίον σου.

οὐκ Ἰπιδυμήσεις οικίαν,
ἕτε τὸν ἀγρόν αὐ-
τοῦ, ἕτε τὸν κῆδον αὐ-
τοῦ, ἕτε τὴν παιδοκλίαν
αὐτοῦ, ἕτε τοῦ βοῦς αὐ-
τοῦ, ἕτε τῆς Ἰπιδυζίου
αὐτοῦ, ἕτε ὅσα τῶ πλησίον
σου εἰσίν

Ἄσμα τῆς ἀγνωπίας
θεοτόκου.

III. Memento ut d-
em Sabbari sanctifice

IV. Honora patren-
tuum, & matrem tu-
am, ut sis longævus fu-
per terram, quam do-
minus Deus tuus da-
bit tibi.

V. Non occides.

VI Non Mæchaberis.

VII. Non furtum fa-
cies.

VIII. Non loquêr-
contra proximum tuum
falsum testimonium.

IX. Non concupisce-
uxorem proximi tui.

X. Non concupisce-
domum, non agrum
ejus, non servum ejus,
non ancillam ejus, non
bovem ejus, non asi-
nam ejus, non univer-
sa, quæ illius sunt.

Canticum sanctissimæ
Deiparæ.

Man-

μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου
τὸν κύριον.

καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦ-
μά μου Ἰπὶ τῷ θεῷ τῷ
σωτήρῃ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν Ἰπὶ
τῷ ταπεινώσει τῆς δούλης
αὐτῆς, ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῶ νῦν
μακαρίσασθαι με πάσαι αἱ
γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγα-
λεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἄγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.

καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς
γενεὰς γενεῶν, τοῖς φοβου-
μένοις αὐτὸν.

ἐποίησε κρητὸς ἐν βρα-
χίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοῖα καρ-
δίας αὐτῶν.

καθῆλε διώστας ἀ-
πὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε τα-
πεινούς.

πεινῶντας ἐπέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πληθύντας
ἐξ ἀπόστελε κενούς.

Magnificat anima
mea Dominum.

Et exultavit spiritus
meus, in Deo saluta-
ri meo.

Quia respexit hu-
militatem Ancillæ
suæ, ecce enim ex
hoc beatâ me dicent
omnes generationes

Quia fecit mihi ma-
gna, qui potens est, &
sanctum nomen ejus

Et misericordia ejus
à progenie in proge-
nies, timentibus
eum.

Fecit potentiam in
brachio suo, dispersi-
tuperbos mente cor-
dis sui.

Deposuit potentes
de sede, & exaltavit
humiles.

Esurientes implevit
bonis, & divites di-
misit inanes.

H 5

fufce-

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Ἀντλάβετο Ἰσραὴλ
παιδὸς αὐτῆ, μνησθῶμαι
ἐλεῖς.

Καθὼς ἐλάλησεν πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβ-
ραάμ, ἢ τῷ πατρὶτι
αὐτῆ εἰς τὸν αἰῶνα.

ᾠσμα τῶ Σιμεῶν.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δού-
λόν σε δεῦροτα, μετὰ τὸ
ῥημά σε ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
μου, τὸ σωτήριόν σε.

Ὅ ἠγάπησας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν

Ὡς εἰς ἀποκάλυψιν
ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῶ σε
Ἰσραὴλ.

ᾠσμα τῶ Ζαχαρίας.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπέ-
σκέψατο καὶ ἐποίησεν λύ-
τρωσιν τῷ λαῷ αὐτῆ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σω-

Suscēpit Israel pue-
rum suum, recorda-
tus misericordiae suae

Sicut locutus est ad
Patres nostros, Abra-
ham & semini ejus in
saecula.

Canticum Simeonis.

Nunc dimittis ser-
vum tuum Domine,
secundum verbum
tuum in pace.

Quia viderunt ocu-
li mei, salutare tuum.

Quod parasti, ante
faciem omnium po-
pulorum.

Lumen ad revela-
tionem gentium, & glo-
ria plebis tuae Israel.

Canticum Zachariae

Benedictus Dominus
Deus Israel, quia visi-
tavit & fecit redem-
ptionem plebis suae.

Et erexit cornu sa-
lu-

σωτῆρας ἡμῶν, ἐν τῷ οἴκῳ
Δαβὶδ τῆ παιδὸς αὐτῆ.

Καθὼς ἐλάλησεν Δε-
σφραγίς τῶν ἀγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶν πνευματικῶν
αὐτῆ.

Σωτήριαν, ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν, ἐκ χειρὸς πάν-
των τῶν μισήτων, ἡμῶν.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ
τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ
μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας
αὐτῆ.

ᾠσκον, ὃν ᾤμασεν πρὸς
Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν
τῆ δέξασθαι ἡμῶν.

Ἀφ' ὅπως ἐκ χειρὸς τῆ
ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθῆναι
λατρεύειν αὐτῆ.

Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνη ἐνώπιον αὐτῆ, πείσεις
πᾶς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡ-
μῶν.

Καὶ σὺ παιδίον προ-
φήτης ὑψίστης κληθήσῃ.
προπορεύσει γὰρ πρὸ

lutis nobis in domo
David pueri sui.

Sicut locutus est
per os Sanctorum,
qui a saeculo sunt
Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis
nostris, & de manu o-
mnium qui oderunt
nos.

Ad faciendam mi-
sericordiam cum pa-
tribus nostris & me-
morari testamenti
sancti sui.

Jusjurandum quo
juravit ad Abraham,
patrem nostrum, da-
turum se nobis.

Utine amore de manu
inimicorum nostrorum
liberati, serviamus illi.

In sanctitate & justi-
tia coram ipso, omni-
bus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta
Altissimi vocaberis
praebis enim ante

Regi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 191)

προσώπῃ κυρίῃ ἐπιμά-
σαι ὁδὸς αὐτῆ.

Τῆ δόξῃ γνῶσιν σω-
τηρίας τῷ λαῷ αὐτῆ ἐν
ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐ-
τῶν.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους
Θεῶ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπε-
σκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή
ἐξ ὕψους.

Ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ θανάτου καθη-
μένοις, τῆ κατευθύναι
τὰς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν
εἰρήνης.

Ἦμνος πρὸς τὴν ἀγιω-
τάτην παρθένον
Μαρίαν.

Χαῖρε δεσποινά, μήτηρ
ἐλέους, ζωῆ, γλυκύτης, καὶ
ἐλπίς ἡμῶν χαῖρε, πρὸς
σε βεβῶμεν ἐξ ὀρεσσι παῖδες
τῆς Εὐας, πρὸς σε ἀτενί-
ζομεν σενάζοντες ἔδακρύ-
οντες, ἐν τῇδε τῆ κλαυθ-
μῶν κοιλίᾳ.

faciem Domini pre-
rare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus
in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris & umbrae mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Hymnus ad sanctissimam Virginem Mariam.

Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, & spes nostra salve. Ad te clamamus exules filii Evae ad te suspiramus gementes & flentes in hac lacrymarum valle.

Eja

Χαῖρε δὴ συνήγορε ἡμῶν,
σπλάγχνα σου ὀφθαλμοὶ
ἐφ' ἡμᾶς ἐπίσπεσον, καὶ Ἰησοῦν τὸ
εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοι-
τίας σου μὴ τὴν ὑπεροχίαν
πρωτίῃ ἡμῖν ἀνάδειξον,
ὡς Ἰσραηλῆς, ὡς Ὀσσυ-
τιανῆ, ὡς ἡδεῖα παρθένη
Μαρία.

Ἄλθ.

Χαῖρε πάντα ἀσπέρ,
Θεῶ μήτηρ ἱερὰ,
καὶ αἰεὶ παρθένη,
Μάκαρ πόλις πύλη.
Σχῆσαι κείνο χαῖρε,
Γαβριηλῶ χεῖλει,
Δὸς ἡμῖν εἰρήνην,
τρέψασ' Εὐας κλησίν.
Αὐε δεσμ' ἐνόχοις,
Φῶς τυφλοῖσι πέμπε,
Κακὰ ἡμῶν εἴρηε,
Χρησὰ πάντα αἴτει.
Δείξόν σε μητέρα,
Λιτὰς πρὸς σε λάβη,
Ἰπὲρ ἡμῶν ὑδὸς,
Ὡτλάσ' σὸς καλεῖσθ'.

Eja ergo Advocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos converte, & Jesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

Alius.

Ave maris stella.
Dei mater Alma,
Atque semper Virgo
Felix caeli porta
Sumens illud ave,
Gabrielis ore,
Funda nos in pace.
Mutans Evae nomen
Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Κόρη ἐξαιρέτε,
Ἐν πίστει πραΐα,
Ἡμῶς ἀνεγκλήτες,
Πράως ποιεῖτε ἄγνους.
Βίον καθάριον,
Τρέφον ἀσφάλιον,
Ὡς ἰδόντες Ἰησοῦν,
Ἀεὶ συνομιλοῦμεν.
Δόξα Θεῷ Πατρὶ,
καὶ ἱεῖ τῷ κυρίῳ,
Πνεύματι ἁγίῳ.
Τρεῖς μίᾳ τῆμῃ,
Ἀμὲν.
Ἐπιμνηστεύετε τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.
βαπτισμὸς, εὐχαριστία, μετάνοια, πελοπία χρίστου, χειροτονία, συζυγία.
ΑΡΕΤΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑΙ.
Πίστις, ἐλπίς, καὶ ἀγάπη.
ΑΡΕΤΑΙ ΠΡΩΤΕΡΑΙ.
φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, καὶ ἀνδρεία.

Virgo singularis
Inter omnes mitis
Nos culpis solutos
Mites fac & castos
Vitam praesta puram
Iter para tutum
Ut videntes Jesum
Semper collatenum
Sit laus Deo Patri
Summo Christo decum
Spiritu sancto,
Tribus honor unus
Amen
Septem Sacramenta
Ecclesiae Catholicae
Baptismus, confirmatio,
Eucharistia
Paenitentia extrema
Unctio, Ordo, Matrimonium.
Virtutes Theologicae
Fides, Spes, & Charitas.
Virtutes Cardinales
Prudentia, temperantia, Justitia, & Fortitudo.

Dona

ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.
σοφία, σύνεσις, βεβλή, ἰσχυρὸς, γνώσις, διαβία, καὶ φόβος τοῦ κυρίου.
ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ἁγίου.
ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, σωτηρία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, μακροθυμία, πραΐτης, πίστις, ἰπικεία, ἐγκράτεια, ἀγνεία.
ΕΝΤΟΛΑΙ ΤΗΣ ἀγάπης.
ἀγαπήσεις τὸν κύριον τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου.
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.
ΕΝΤΟΛΑΙ ΤΗΣ ἐκκλησίας.
τεταγμένας ἑορτὰς τὰς τῆς ἐκκλησίας τῶ ἀπέχεσθαι τῶ ἔργων λατρευτῶν ἄγειν.

Dona Spiritus sancti
Sapientia, intellectus, consilium, fortitudo scientia, pietas & timor Domini.
Fructus Spiritus sancti
Charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas.
Praecepta Charitatis
Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, & ex tota animatua, & ex tota mente tua.
Diliges proximum tuum sicut teipsum.
Praecepta Ecclesiae
Statutos Ecclesiae festos dies ab operibus servilibus abstinendo celebrare.

S2-

Régi nyomtatványok, Urviv.kn.Bratislava
(305.191)

Τὴν ἀγίαν λειτουργίαν
ταῖς ἑορταῖς εὐλαβῶς ἀ-
κροεῖν.

Τῇ πεσαρακοστῇ, τοῖς
τῆς ἑτάς χρόνοις πεσαρασι,
καὶ τοῖς πεσοροπτοῖς καὶ τὸ
τῆς ἐκκλησίας ἐπιση-
μασθέν, καὶ τῇ ἑκτη καὶ Σαβ-
βάτῳ τῶν κρέων ἀπέχεσθαι.

Τὰς ἀμαρτίας τῶν ἱε-
ρέων ἰδίῳ ἐξομολογεῖσθαι,
καὶ τὴν παναγίαν περὶ τὴν
ἐπίσκοπον ἑορτῶν λαμβά-
νειν. καὶ τότε τῆς λαχίστου ἀ-
παξ ἐν εἶναι.

Ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐπι-
σημασθείσας ἀπηγορευ-
μέναις τῶν γάμων καὶ ἑπι-
πέσειν.

ΕΡΓΑ ΕΛΕΟΥΣ ΤΑ-
ΠΝΟΜΑΤΙΚΑ.

- Διδάσκειν ἀγνοῦντα.
- Ελέγχειν ἀμαρτάνοντα.
- Συμβιβάζειν ἀπορροῦντα.
- Παρακαλεῖν ταλαιπω-
ροῦντα
- Καρτερεῖν πᾶς ἀδικίας,

Sacrum Missæ offi-
um diebus festis reveren-
ter audire

Quadragesimâ, quatuor
anni temporibus, Vigiliis
secundum morem Ecclesie,
jejunare, & riam textâ ac
Sabbato abstinere.

Peccata Sacerdoti proprio
confiteri, & sacramentum
Eucharistiam circum festum
Pasche sumere, idque saltem
semel in anno.

Diebus ab Ecclesia interdicitis
nuptias non celebrare.

OPERA MISERICORDIÆ
Spiritalia.

- Docere ignorantem.
- Corrigere peccantem.
- Consiliis juvare indigentem.
- Consolari afflictam.
- Perre patienter injurias.
- Remittere offensam.

εὐγνωσκῶν τὸ ἱερόπωμα,
μα,

προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν
ζώντων καὶ διακόντων.

ΣΩΜΑΤΙΚΑ.

ἐπιτίθειν πεινῶντα.
ἐπιτίθειν διψῶντα.
ἐπιτίθειν ξένον.

περιβάλλειν γυμνόν.
ἐπιτίθειν ἀδενῆ.

ἐπιτίθειν πρὸς τὸν ἐν φυλακῇ,
καὶ λυτῶν τῶν αἰχμαλωτῶν.

ἐπιτίθειν θάπτοντα.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθεῖς, ὅτι
αὐτοῖς κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, ὅτι
αὐτοῖς ἐπιτίθειν τὸ ἄρτον.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες ἐπιτίθειν
τὸν διψῶντα, ὅτι αὐτοῖς χορηγή-
σονται.

Μακάριοι οἱ ἠλεῖται, ὅτι αὐτοῖς
ἐπιτίθειν τὸ ἄρτον.

Orare pro vivis, defunctis,
& pro persecuentibus.

Corporalia.

- Pascere esurientem.
- Potare sitientem.
- Colligere hospitem.
- Operire nudum.
- Visitare infirmum.
- Ire ad eos, qui sunt in carcere: & captivos redimere.
- Sepelire mortuum.

Beatitudes.

Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Beati qui esuriunt & sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

Beati

Régi nyomatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.91)

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ ἐρλεωποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ, ἦοι θεοὶ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ διεδωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν.

ΠΕΝΤΕ Αἰσθησεις
τῆς Σώματος.

Ὁψις, ἀκοή, ὄσφρησις, γεῦσις, ἀφή.

Ἑπτα Ἀμαρτήματα
Ψυχῆς.

ὑπερηφάνια, πλεονεξία, ἀσελγεία φθόνος, κατσημαργία ὀργή, ἀκηδία.

Τεσσαρα ἐσχάτα
ἀξιομνημόνευτα.

Θάνατος, κρίσις πλεονεξία, ἀδής, καὶ βασιλεία τῶν ἑρανῶν.

Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.

Beati mundo corde quoniam ipsi DEUM videbunt.

Beati pacifici, quoniam ipsi filii DEI vocabuntur.

Beati, qui per crucem nem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum caelorum.

QUINQUE SENSUS Corporis.

Visus, Auditus, Odoratus, Gustus, Tactus.

SEPTEM PECCATA mortalia.

Superbia, Avaritia, Luxuria, Invidia, Gula, Ira, Acedia.

QUATUOR NOVISSIMA memoranda.

Mors, Iudicium extremum, infernus, & Regnum caelorum.

ΕΥΧΗ

Τὸ ἐν ἀγίοις Θεοῦ Ἀκινάου πρὸς τὸ διατρέχειν πρὸς βίβλια.

Ὁ ἡμικροὶ ἀπόρητε, ὡς ἐμεῖς, καὶ θεὸς ἐμεῖς, ὁ ἐκ τῶν θησαυρῶν σοφίας σε τὴν ἐνεία τῶν ἀγγέλων χορὴν κτισάμενος, καὶ αὐτὸς ὑπεράνω τῶν ἑρανῶν τῶν ἐμπυρεῖς θαυμαστῆ τάξεως κατασησάμενος, καὶ τὰ τῶν ὄλων μέρη κομισσοτάτως διελόμενος.

Σὺ, Φημι, ὁ ἀληθὴς πηγὴ τῆς φωτὸς καὶ σοφίας, καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀνωπύρελης ἀρχὴ ἐπονομασθεῖς, καταζῶσον ἐμεῖς ἐλατὴν τῶν σκότειας διανοίας ἐμεῖς, ἀκτίνα τῆς σοφίας, καὶ λαμπρότητος, διπλὸν σκότος διπλὸν σκότος ἐμεῖς ἀφελόμενος, τὴν ἀμαρτίαν δηλονότι καὶ ἀγνοίαν, ἐν ἣ ἐγενήθην. σὺ ὁ πῶν τῶν νηπίων γλώσσας ἐν-

ORATIO

Divini Thomae Aquinatis ante studia literarum

CREATOR ineffabilis, Domine meus, & Deus meus, qui de thesauris tuae sapientiae novae Angelorum choros condidisti, & eos super caelum empyreum miro ordine collocasti, atque elegantissime partes universi distribuisti Tu, inquam, qui verus fons luminis & sapientiae diceris, atque supereminens principium; infundere digneris super intellectus mei tenebras tuae radium claritatis duplices a me removens tenebras, peccatum scilicet & ignorantiam, in qua natus sum. Tu qui

Regi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305. 111)

λάλεις κατασκευάζων,
πῶ γλώσσαν ἐμὴν παι-
δευσιν, καὶ ἐν χεῖλεσί μου
πῶ χάριν τῆς εὐλογίας τῆς
σου ἔγχεε. δὸς ἐμοὶ πρὸς
τὸ διαπνεῖν ἐφύσιαν. πρὸς
τὸ ἐξηγησοῦμαι ἀγχινοί-
ων, πρὸς τὸ μανθάνειν
εὐπορίαν, καὶ πρὸς τὸ
λαλεῖν χάριν ἀφθονον.
πῶ εἴσοδον φύλαττε, πῶ
πρόσοδον εὐθυνη, καὶ πῶ
ἔξοδον συμπλήρωσον, ἵνα
τῆς χεῖρός σου κυρία ἡ-
μῶν.

ΚΑΤΩΝΟΣ ΓΝΩ-
ΜΑΙ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙ-
καὶ δισχοι.

Προίμιον.

Αναπολήσας ἐγὼ κα-
τὰ νῆν, ὡς πλεῖστοι.
δὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς
τῶν ἡθῶν οὐδὲ πῶδα τρέ-
πονται, συλληπτέοντες εἶναι
καὶ γνῶμην σενεσκτικῶν ᾧ
ἢ εἶν δεινὴς σφῶν ὑπο-
λήψειςιν, ἵν' ὅτι μάλιστα ἐν

qui linguas infantium
facis disertas, linguam
meam erudias, atque
in labiis meis gratiam
tuæ benedictionis in-
fundas. Da mihi inte-
ligendi acumen, retinendi
capacitatem, interpretandi
subtilitatem, addiscendi
facilitatem, & loquendi
gratiam copiosam in
gressum instruas, pro-
gressum dirigas, egressum
compleas. Per Christum
Dominum nostrum.

Caton's Disticha de
moribus
Proemium.

Cum animadvertere,
quam plurimos homines
gravius errare in via morum
succurrendum & consulendum
eorum opinioni fore existima-
vi, maximè ut gloriose

δοξίατε βιώσωμεν, καὶ π-
μῆς ἰπιτύχοιεν. Δεῦρο ποί-
μιον σε φίλτατε ἢ διδάξω
πρόσων τίνα πᾶ τῆ νοός
ἦθι κοσμήσειν. Οὕτω δὲ
ἐν ἀναλέγει τῆς θεολόγίας
ἐμᾶς ἐντολᾶς, ὡς ἐκ σπι-
ταὶ αὐτῶν. Τὸ γὰρ ἀνα-
γνώσκων, καὶ μὴ γινώσκων,
καταγινώσκων ἐστίν.

καὶ δῶτα θεῷ λάτρευε.

γονέας ἀγάπα.

τῆς προσήκουσας τιμά.

τὸν καθηγητῶν δέδιθι.

τὸ πιστευθέν σου τηρεῖ.

σαυτὸν τῷ βουλευτηρίῳ

δεξιὸν πάρεχε.

ἀγαθοῖς ὁμίλει.

μὴ πρότερον εἰς βεβλήω πα-

ρέλθῃς, πρὶν ἀνακλή-

θῃς.

καθάρσιον ἴδιον.

ἀσμένως ἀπαύξου.

τῷ μείζονι ὑπερίσσεο.

τῆς ἐλάττωτον φείδῃς,

καὶ ὑπάρχοντα φρέρει.

riose viverent, & ho-
norem contingerent
Nunc te fili charissi-
me docebo, quo pa-
cto mores tui animi
componas. Igitur
præcepta mea ita le-
gas, ut intelligas. Le-
gere enim, & non in-
telligere, negligere
est.

Itaque Deo supplica,
Parentes ama.

Cognatos cole.

Magistrum metue.

Datum serva

Foro te apta.

Cum bonis ambula.

Ad consilium ne ac-
cesseris, antequam
voceris.

Mundus esto.

Saluta libenter.

Majori cede.

Minori parce.

Rem tuam custodi.

Quod

Régi nyomtatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

Τῶν νανεγνωσμένων μένη-
σσ.
Τῆς εὐκίας ἴτιμελθ.
Ἡπιότητος.
Μὴ ὀργίζῃς ἀναίτιως.
Μηδὲνα κατακρίνης.
Δυσπραγῶντα μὴ χλευά-
σης.
Δάνειον παρέχε.
Σκέπει δ' οὖν, τίνι παρέ-
χεις.
Εἰς δίκην προσκληθεὶς πα-
ρῆτι.
Σπανιάκις συμποσίαζε.
Τὸ δὲ πρὸ γῶν κάθουδε.
Ὅρκον τηρεῖ,
οἴνω σεαυτὸν κεράνυε.
Μάχεσ' ὑπὲρ πατρίδος.
Μηδὲν προπέτερον πίστευε.
Ἄσφαλῶς βεβλεύε.
Ἐπιήρας φεύγε
Γράμματά με μετὰν ἴελε.
Μὴ ψεύδεσθ' βέλε
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαθοποιεῖ.
Κακολογίας ἀφίστασθ.
Τὴν αἰδῶ φύλατθ.
τῆ ἀκελεύειά προσέχε.

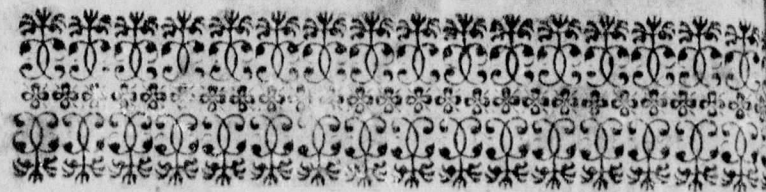
Quod legeris, m-
mento
Familiam cura.
Blandus esto
Iraisci abs re noli.
Neminem condem-
naveris.
Miserum ne irriteri
Mutuum dato.
Cui des, videto.
Judicio adesto.
Convivare raro.
Quod fatis est, do-
mi.
Jusjurandum ferva
Vino te tempera.
Pugna pro patria.
Nil temerè crediden-
Tutò confule.
Meretricem fuge.
Literas disce.
Nil mentiri debes.
Bonis benefacito
Maledicus non esto
Verecundiam ferva
Liligentiam adhibe.

Libro

τὰς βίβλους δέερχου.
Γλῶσσῶν ὑπόνοιαν ἔπεχε.
τὰ δίκαια κρίνε.
τὰς τεκόντας ἐπιμονῆ μνη-
νίκα.
Ευποίας, ἥσσι, ἔτυχε μνη-
μονεύειν.
τῶν πραπτῶν ἐμφιλοχῶ-
ρει.
Συμβεβλήθη ἴαθι.
Ἀρετῆ γῶ
τὴν ὀργιλότητα κίρνα.
Σφαιραῖς ἀθυρε.
Κύβων ἀπέχε.
Μηδὲν τῆ τῆς ἰαχῆς κρίσει
διὰ πράξει.
τὸν ἐλάττω μὴ δὲ ποσκυβα-
λίσσης.
Ἀλλοτριῶν μὴ ἴπιδύμει.
τὴν συνοικον σέρχει
τὰ φίλτατα παίδευε.
Φέρε νόμον, ὃν αὐτὸς ἄλλοις
ἐπέθηκας.
Βραχέα ἐν συμποσίῳ λά-
λει.
Ὁ δίκαιον, ποίει.
Ἀσπασίως Φιλίαν φέρε.

Libros lege
Existimationē retine
Æquum judica
I parentes patientiā
vince.
Beneficii accepti
memor esto
Ad prætorium stato.
Consultus esto.
Utere virtute
Iracundiam tempera
Pilâ lude.
Aleas fuge.
Nihil ex arbitrio vi-
rii n feceris.
Minorem te non
contempseris
Aliena concupiscere
noli.
Conjugem ama.
Liberos erudi.
Patere legem, quam
ipse tuleris.
Pauca in convivio
loquere
Illud stude, quod ju-
stum est. (το.
Amorē libenter fer-

Régi nyjometatványok, Univ. kn. Bratislava
(305.191)

CAPUT XIII.
DE ABBREVIATIONIBUS.

ἀλλ val. ἀλλ	λω val. ην.	ς val. στ
ἀπό val. ἀπό	τι val. τι.	ς val. στ
ἀρ val. ἀρ	καί val. και	ς val. σκ
αὐτῶ val. αὐτῶ	κατά val. κατα	τ val. τ
αὐτῶ val. αὐτῶ	μή val. μεν	τιν val. τιν
γάρ val. γάρ	μετά val. μετα	τι val. τιν
γαυ val. γαυ	ος val. ος	τι val. τιν
γεν val. γεν	ου val. ου	τι val. τιν
γεν val. γεν	παρά val. παρα	τι val. τιν
γρ val. γρ	περί val. περι	τι val. τιν
δε val. δε	πρός val. προς	τι val. τιν
διὰ val. δια	πρὸ val. προ	τι val. τιν
ει val. ει	πρὶ val. προ	τι val. τιν
εκ val. εκ	σθ val. σθ	τι val. τιν
εν val. εν	σθ val. σθ	τι val. τιν
ευ val. ευ	σθ val. σθ	τι val. τιν

FINIS.

430

JACOBI GRETSERI
SOCIETATIS JESU
INSTITUTIONUM
LINGVÆ GRÆCÆ

Liber Secundus.

DE RECTA PARTIUM
ORATIONIS
Constructione.

PRO SCHOLA HUMANITATIS
Editio nova, correctior.

VIENNE AUSTRIÆ,

Typis JOAN. BAPT. HACQUE.

ANNO M. DC. LXXV.